

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/166/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200998
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1020200998.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcov: 1/ Š - AUTOSERVIS Vranov, s.r.o., so sídlom Požiarnická 5, 091 01 Stropkov, IČO: 36 455 385, právne zastúpeného spoločnosťou: SCHWARZ advokáti s.r.o., Podbrezovská 40, 831 06 Bratislava, IČO: 36 858 285, za ktorú koná advokát JUDr. Ing. Andrej Schwarz LL.M., 2/ AUTOCOMODEX TRNAVA, spol. s r.o., so sídlom Nitrianska 1, 917 00 Trnava, IČO: 31 443 036, právne zastúpeného spoločnosťou: SCHWARZ advokáti s.r.o., Podbrezovská 40, 831 06 Bratislava, IČO: 36 858 285, za ktorú koná advokát JUDr. Ing. Andrej Schwarz LL.M., 3/ DOVE, s.r.o., so sídlom MOTOCENTRUM - areál 3052, 058 01 Poprad - Východ, IČO: 36 465 224, právne zastúpeného spoločnosťou: SCHWARZ advokáti s.r.o., Podbrezovská 40, 831 06 Bratislava, IČO: 36 858 285, za ktorú koná advokát JUDr. Ing. Andrej Schwarz LL.M., 4/ HÍLEK a spol., a.s., so sídlom Vajanského 24, 905 01 Senica, IČO: 36 239 542, právne zastúpeného spoločnosťou: SCHWARZ advokáti s.r.o., Podbrezovská 40, 831 06 Bratislava, IČO: 36 858 285, za ktorú koná advokát JUDr. Ing. Andrej Schwarz LL.M., 5/ AUTOCENTRUM BYSTRĽANSKÝ, spol. s.r.o., so sídlom Š. Tučeka 230, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 31 641 377, právne zastúpeného spoločnosťou: Nosko & Partners s. r. o., so sídlom Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107, za ktorú koná advokát JUDr. Vladimír Nosko, 6/ Auto Gábrriel, s.r.o. Košice, so sídlom Osloboditeľov č. 70, 040 17 Košice, IČO: 31 699 090, právne zastúpeného spoločnosťou: NOVICKÝ advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Františkánska 5, 040 01 Košice, IČO: 47 197 919, za ktorú koná advokát JUDr. Jaroslav Novický, 7/ Autoprofit, s.r.o., so sídlom Šáľská 743/2, 924 01 Galanta, IČO: 36 239 763, právne zastúpeného spoločnosťou: Nedelka Kubáč Oršulová advokáti s.r.o., so sídlom Mickiewiczova 9, 811 07 Bratislava, IČO: 47 255 731, za ktorú koná advokátka JUDr. Andrea Oršulová, PhD., 8/ GALIMEX s.r.o., so sídlom Sučianska 5470/49, 036 08 Martin - Priekopa, IČO: 31 559 093, právne zastúpeného spoločnosťou: URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 244 895, za ktorú koná advokát Mgr. Ivan Gašperek, LL.M., 9/ A R A V E R a. s., so sídlom M. R. Štefánika 26, 912 50 Trenčín, IČO: 00 679 291, právne zastúpeného spoločnosťou: URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 244 895, za ktorú koná advokát Mgr. Ivan Gašperek, LL.M., 10/ DS - CAR, s.r.o., so sídlom Hlavná 21, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 233 510, právne zastúpeného spoločnosťou: URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 244 895, za ktorú koná advokát Mgr. Ivan Gašperek, LL.M., 11/ AUTOMAX PLUS s.r.o., so sídlom Sládkovičova 127/632, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 46 569 022, právne zastúpeného spoločnosťou: URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 244 895, za ktorú koná advokát Mgr. Ivan Gašperek, LL.M., 12/ AUTONOVO, a.s., so sídlom Zvolenská cesta 40, 974 03 Banská Bystrica, IČO: 35 796 693, právne zastúpeného spoločnosťou: URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 244 895, za ktorú koná advokát Mgr. Ivan Gašperek, LL.M., 13/ PO CAR, s.r.o., so sídlom Petrovianska 11565/1, 080 05 Prešov, IČO: 31 693 989, právne zastúpeného spoločnosťou: URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 244 895, za ktorú koná advokát Mgr. Ivan Gašperek, LL.M., 14/ Auto Unicom, s.r.o., so sídlom Strážska cesta 8325/53, 960 01 Zvolen, IČO: 36 033 031, právne zastúpeného advokátom: JUDr. Michal Holčík, advokát so sídlom Námestie SNP 27, 960 01 Zvolen, IČO: 45 021 767, 15/ Auto Unicom Zvolen, s.r.o., so sídlom Strážska cesta 9169, 960 01 Zvolen, IČO: 46 326 651, právne zastúpeného advokátom: Mgr. Ianko Troiak, advokát so sídlom Dukelských hrdinov 34, 960 01 Zvolen, IČO: 45 022 429, proti žalovanému: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, so sídlom Drieňová 24, 826 03 Bratislava, IČO: 00 699 063, za účasti: 1. Porsche Slovakia, spol. s.r.o., so sídlom Vajnorská 160, 831 04 Bratislava, IČO: 31 362

788, 2. Porsche Inter Auto Slovakia, spol. s.r.o., so sídlom Dolnozemsá 7, 851 04 Bratislava, IČO: 31 319 459, 3. BOAT a.s., so sídlom Vajnorská 167, 832 37 Bratislava, IČO: 35 756 764, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady žalovaného č. 2020/DOH/POK/R/15 zo dňa 15.05.2020, o návrhoch žalobcov na priznanie odkladného účinku správnym žalobám, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave p r i z n á v a odkladný účinok správnym žalobám žalobcov v 1. až 15. rade zo dňa 08.07.2019 (Š - AUTOSERVIS Vranov, s.r.o.), zo dňa 08.07.2020 (AUTOCOMODEX TRNAVA, spol. s.r.o.), zo dňa 08.07.2020 (DOVE, s.r.o.), 08.07.2020 (HÍLEK a spol., a.s.), zo dňa 16.07.2020 (AUTOCENTRUM BYSTRĀNSKY, spol. s.r.o.), zo dňa 24.07.2020 (Auto Gábriel, s.r.o. Košice), zo dňa 28.07.2020 (Autoprofit, s.r.o.), zo dňa 29.07.2020 (GALIMEX s.r.o.), zo dňa 29.07.2020 (A R A V E R a. s.), zo dňa 29.07.2020 (DS - CAR, s.r.o.), zo dňa 29.07.2020 (AUTOMAX PLUS s.r.o.), zo dňa 29.07.2020 (AUTONOVO, a.s.), zo dňa 29.07.2020 (PO CAR, s.r.o.), zo dňa 30.07.2020 (Auto Unicom, s.r.o.), zo dňa 10.07.2020 (Auto Unicom Zvolen, s.r.o.), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady žalovaného č. 2020/DOH/POK/R/15 zo dňa 15.05.2020, a to až do právoplatnosti rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia v 1. až 15. rade sa samostatnými žalobami domáhajú voči žalovanému Protimonopolnému úradu Slovenskej republiky preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2020/DOH/POK/R/15 zo dňa 15.05.2020, ktorým Rada žalovaného, ako orgán príslušný na konanie podľa § 18 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov, v správnom konaní č. 0012/OKT/2016, konajúca o rozkladoch podaných nasledovnými účastníkmi administratívneho konania: A R A V E R a.s. (žalobca v 9. rade); Auto Gábriel, s.r.o. Košice (žalobca v 6. rade); AUTOCENTRUM BYSTRĀNSKY, spol. s.r.o. (žalobca v 5. rade); AUTOCOMODEX TRNAVA, spol. s.r.o. (žalobca v 2. rade); AUTONOVO, a.s. (žalobca v 12. rade); Autoprofit, s.r.o. (žalobca v 7. rade); Auto Unicom Zvolen, s.r.o. (žalobca v 15. rade); Auto Unicom, s.r.o. (žalobca v 14. rade); DOVE, s.r.o. (žalobca v 3. rade); DS - CAR, s.r.o. (žalobca v 10. rade); G A L I M E X s.r.o. (žalobca v 8. rade); HÍLEK a spol., a.s. (žalobca v 4. rade); PO CAR, s.r.o. (žalobca v 13. rade); Š - AUTOSERVIS Vranov, s.r.o. (žalobca v 1. rade); AUTOMAX PLUS, s.r.o. (žalobca v 11. rade); proti rozhodnutiu žalovaného Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru kartelov č. 2020/DOH/POK/1/2 zo dňa 3.2.2020, rozhodla tak, že podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov rozhodnutie žalovaného Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru kartelov č. 2020/DOH/POK/1/2 zo dňa 03.02.2020 (ďalej aj ako „rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa“), zmenila takto:

- Bod II. znie: „Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 30.6.2014, za konanie uvedené v bode I. výrokovej časti tohto rozhodnutia ukladá podnikateľovi Auto Unicom, s.r.o., so sídlom Strážska cesta 9169, 960 01 Zvolen, IČO 36 033 031, pokutu vo výške 85 019,30 €, ktorú je povinný uhradiť do 180 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, A. - Bod III. znie: „A. Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 17.4.2016, za konanie uvedené v bode I. výrokovej časti tohto rozhodnutia ukladá podnikateľom:

1. A R A V E R a. s., so sídlom M. R. Štefánika 26, 912 50 Trenčín, IČO: 00 679 291, pokutu vo výške 1 305 526,10 €,

2. Auto Gábriel, s.r.o. Košice, so sídlom Osloboditeľov č. 70, 040 17 Košice, IČO: 31 699 090, pokutu vo výške 762 524,15 €,

3. Auto Unicom Zvolen, s.r.o., so sídlom Strážska cesta 9169, 960 01 Zvolen, IČO: 46 326 651, pokutu vo výške 167 313,05 €,
4. AUTOCENTRUM BYSTRIANSKY, spol. s r.o., so sídlom Š. Tučeka 230, 990 01 Veľký Krtíš, IČO 31 641 377, pokutu vo výške 86 130,80 €,
5. AUTOCOMODEX TRNAVA, spol. s r.o., so sídlom Nitrianska 1, 917 00 Trnava, IČO: 31 443 036, pokutu vo výške 400 720,45 €,
6. AUTOMAX PLUS s.r.o., so sídlom Sládkovičova 127/632, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 46 569 022, pokutu vo výške 109 173,05 €,
7. AUTONOVO, a.s., so sídlom Zvolenská cesta 40, 974 03 Banská Bystrica, IČO: 35 796 693, pokutu vo výške 690 806,75 €,
8. DOVE, s.r.o., so sídlom MOTOCENTRUM - areál 3052, 058 01 Poprad - Východ, IČO: 36 465 224, pokutu vo výške 165 941,25 €,
9. DS - CAR, s.r.o., so sídlom Hlavná 21, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36 233 510, pokutu vo výške 443 934,05 €,
10. G A L I M E X s.r.o., so sídlom Sučianska 5470/49, 036 08 Martin - Priekopa, IČO: 31 559 093, pokutu vo výške 525 674,90 €,
11. HÍLEK a spol., a.s., so sídlom Vajanského 24, 905 01 Senica, IČO: 36 239 542, pokutu vo výške 443 925,50 €,
12. PO CAR, s.r.o., so sídlom Petrovianska 11565/1, 080 05 Prešov, IČO 31 693 989, pokutu vo výške 380 802,75 €,
13. Š - AUTOSERVIS Vranov, s.r.o., so sídlom Požiarnická 5, 091 01 Stropkov, IČO: 36 455 385 pokutu vo výške 187 065,45 €,

ktorú sú všetci vyššie uvedení podnikatelia povinní uhradiť do 180 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, A..

B. Podľa § 38 ods. 1 v spojení s § 38d ods. 2 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 17.4.2016, za konanie uvedené v bode I. výrokovej časti tohto rozhodnutia ukladá podnikateľovi Autoprofit, s.r.o., so sídlom Šaľská 743/2, 924 01 Galanta, IČO: 36 239 763, pokutu vo výške 619 070,35 €, ktorú je povinný uhradiť do 180 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, A. R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ŠP XXXX, KS XXXX, VS XXXXXX, vedený v Y. pokladnici L..

C. Podľa § 38 ods. 1 v spojení s § 38d ods. 2 a s § 38e zákona č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 17.4.2016 v spojení s § 4 ods. 1 Vyhlášky Protimonopolného úradu Slovenskej republiky č. 171/2014 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o podmienkach urovnania, za konanie uvedené v bode I. výrokovej časti tohto rozhodnutia ukladá podnikateľovi BOAT a.s., so sídlom Vajnorská 167, 832 37 Bratislava, IČO: 35 756 764, pokutu vo výške 355 909,90 €, ktorú je povinný uhradiť do 180 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, IBAN SK52 XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ŠP XXXX, KS XXXX, VS XXXXXX, vedený v Y. pokladnici L..

- Bod IV znie: „Podľa § 38h ods. 1 v spojení s ustanovením § 44e zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 30.6.2016 ukladá podnikateľovi A R A V E R a. s., so sídlom M. R. Štefánika 26, 912 50 Trenčín, IČO: 00 679 291, zákaz účasti vo verejnom obstarávaní na dobu troch rokov od právoplatnosti konečného rozhodnutia.“

- Bod I. výrokovej časti zostáva nezmenený.

2. Uznesením č. k. 2S/166/2020-147, 2S 167-168/20, 2S 171/20, 1S 176/20, 2S 183/20, 1S 185/20, 2S 188-189/20, 5S 157/20, 1S 186/20, 5S 158/20, 2S 190/20, 5S 159/20, 5S 164/20 zo dňa 15.10.2020 Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“ alebo „tunajší súd“) spojil na spoločné konanie vecí vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2S/166/2020, 2S/167/2020, 2S/168/2020, 2S/171/2020, 1S/176/2020, 2S/183/2020, 1S/185/2020, 2S/188/2020, 2S/189/2020, 5S/157/2020, 1S/186/2020, 5S/158/2020, 2S/190/2020, 5S/159/2020, 5S/164/2020 s tým, že ďalej budú veci vedené pod sp. zn. 2S/166/2020, a to podľa ust. § 65 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok

v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), v zmysle ktorého predseda senátu uznesením spojil na spoločné konanie vecí, ak sa preskúmania zákonnosti v tej istej veci domáhajú súčasne viacerí účastníci administratívneho konania.

3. Žalobcovia v 1. až 15. rade vo svojich žalobách zároveň požiadali správny súd o priznanie odkladného účinku správnych žalobám podľa ust. § 185 písm. a) SSP a pozastavil tak účinky napadnutého rozhodnutého žalovaného.

4. Žalobca v 1. rade - Š - AUTOSERVIS Vranov, s.r.o., svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil tým, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného mu hrozí značná ujma. Tvrdil, že už teraz je na pokraji ukončenia podnikania, pričom ukončenie podnikateľskej činnosti je pre podnikateľa ten najzávažnejší negatívny dopad, ktorý v rámci finančnej a ekonomickej ujmy hrozí, pretože znamená definitívne ukončenie podnikania. Podľa žalobcu v 1. rade cieľom uloženia a vymáhania pokút nie je vytlačenie podnikateľa z trhu (čo by išlo proti podstate súťažného práva), ale prevenčná a sankčná povaha. V skutočnosti vymáhaním pokuty po splatnosti dôjde k nutnosti ukončiť podnikateľskú činnosť. Ďalej uviedol, že vymáhanie uloženej pokuty by malo voči nemu definitívny a nezvratný dopad, čím by sa aj ochrana jeho práv v tomto súdnom konaní stala bezpredmetnou. Taktiež poukázal na situáciu spôsobenú celosvetovou pandémiou ochorenia COVID-19, v dôsledku ktorej boli maloobchodné prevádzky nielen povinne zavreté, ale došlo i k následnému poklesu dopytu po vozidlách. Spotrebiteľia výrazne obmedzili svoj dopyt, a to s ohľadom na neistý vývoj v hospodárstve, pokles ekonomickeho rastu a riziká hromadného prepúšťania. Argumentoval aj tým, že má vo svojom portfóliu predovšetkým retailových zákazníkov - spotrebiteľov. Z tohto pohľadu „úľavu“ z pokuty vo výške 5% zohľadňujúcu negatívne dopady COVID-19 považoval za absolútne neadekvátnu a nijako neriešiacu jeho ekonomické problémy.

5. Žalobca v 2. rade - AUTOCOMODEX TRNAVA, spol. s r.o., svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil vhodnými argumentmi a obsahovo totožným návrhom ako žalobca v 1. rade - Š - AUTOSERVIS Vranov, s.r.o. Navyiac uviedol, že samotná uložená pokuta má voči nemu likvidačný charakter, na čo poukázal vo svojich podaniach už v administratívnom konaní. Tvrdil, že uložením pokuty došlo k zníženiu vlastného imania a že uloženie pokuty predstavuje predĺženie spojené s povinnosťou podať návrh na konkurz, pričom žalovaný tieto argumenty nebral do úvahy.

6. Žalobca v 3. rade - DOVE, s.r.o., svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil vhodnými argumentmi a obsahovo totožným návrhom ako žalobca v 2. rade (AUTOCOMODEX TRNAVA, spol. s r.o.). Navyiac poukázal i na svoj pokles tržieb v roku 2020. Mal za to, že pri takomto poklese je samotná pokuta likvidačná, a preto by podľa žalobcu v 3. rade mal správny súd túto skutočnosť zohľadniť. Na podporu svojho tvrdenia predložil ako dôkaz Výkaz pre priznanie finančného príspevku - podpora zamestnávateľov na úhradu časti mzdových nákladov na každého zamestnanca v závislosti od poklesu tržieb za vykazovaný mesiac 05/2020.

7. Žalobca v 4. rade - HÍLEK a spol., a.s., svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil vhodnými argumentmi a obsahovo totožným návrhom ako žalobca v 2. rade (AUTOCOMODEX TRNAVA, spol. s.r.o.).

8. Žalobca v 5. rade - AUTOCENTRUM BYSTRĀNSKY, spol. s.r.o., svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil tým, že uložená pokuta pôsobí na neho likvidačne, keďže sa nachádza v ťažkej finančnej situácii, kedy vzhľadom na situáciu vyvolanú pandémiou a ochorením COVID-19, štátnym obmedzením prevádzok vo vymedzenom období, znížením predajnosti automobilov a plnením záväzkov voči financujúcim inštitúciám a zamestnancom, priebežné hospodárske výsledky žalobcu v 5. rade k 30.06.2020 sú negatívne vo výške (mínus) - 107.662,- €, a teda okamžitý výkon rozhodnutia by spôsobil likvidáciu žalobcu v 5. rade. Podľa žalobcu v 5. rade okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia by nielenže hrozila, ale by aj nastala značná finančná škoda a závažná ujma na jeho strane. Na preukázanie svojich tvrdení predložil tunajšiemu súdu účtovnú závierku zostavenú ku dňu 30.06.2020.

9. Žalobca v 6. rade - Auto Gábríel, s.r.o. Košice, svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil tým, že nepriznanie odkladného účinku podanej správnej žalobe by mohlo vykonaním napadnutého rozhodnutia mať za následok vznik nenapraviteľných škôd na majetku žalobcu v 6.

rade a tiež vznik škôd aj v jeho podnikateľskej činnosti. Mal za to, že priznaním odkladného účinku podanej správnej žalobe nedôjde k zmareniu vykonateľnosti napádaného rozhodnutia za predpokladu, že správny súd žalobe nevyhoví a rozhodnutie ostane právoplatné. Tvrdil, že priznanie odkladného účinku žalobe nie je v rozpore s verejným záujmom. Ak však k priznaniu odkladného účinku správnej žaloby nedôjde, hrozí žalobcovi v 6. rade značná závažná ujma, značná hospodárska a finančná škoda a bol by mu spôsobený vážny nenapraviteľný následok v podobe ohrozenia jeho ďalšej činnosti, ako aj možnosti plniť jeho záväzky voči iným obchodným partnerom a zamestnancom. V rámci preukázania hroziacej závažnej ujmy, značnej hospodárskej a finančnej škody a nenapraviteľných následkov žalobca v 6. rade poukázal na svoju argumentáciu uvedenú vo svojej žalobe v časti týkajúcej sa návrhu na sankčnú moderáciu uloženej sankcie zo strany správneho súdu. V tejto časti žaloby žalobca v 6. rade podrobne odôvodnil svoj návrh na zníženie uloženej pokuty argumentujúc jej likvidačným charakterom a dopadom, a to vzhľadom na ekonomickú situáciu žalobcu v 6. rade, ktorú popisuje aj v širších súvislostiach a dopadoch na podnikanie žalobcu v 6. rade. Na preukázanie svojich tvrdení predložil tunajšiemu súdu príslušné dôkazy, ktoré však správny súd v tomto uznesení bližšie nešpecifikuje, nakoľko obsahujú dôverné informácie a sú žalobcom v 6. rade označené ako predmet obchodného tajomstva. Žalobca v 6. rade následne poukázal aj na správu zverejnenú dňa 17.07.2020, podľa ktorej koncern Volkswagen (ďalej aj ako „VW“) v 1. polroku znížil odbyt medziročne o 27% z dôvodu, že dopyt výrazne ovplyvnila koronakríza. V tejto súvislosti uviedol, že následok zníženia odbytu koncernu VW bude na strane žalobcu v 6. rade ako predajcu viditeľný až s časovým odstupom, čo sa taktiež prejaví na dosahovaných tržbách. Poklesom tržieb zároveň dochádza aj ku zmene výšky cash-flow. Za účelom úhrady záväzkov bude potrebné použiť vytvorené rezervy, resp. zabezpečiť iné zdroje financovania. Použitie vytvorených rezerv je na strane žalobcu v 6. rade obmedzené, a to z dôvodu nutnosti úhrady fixných mesačných nákladov. Žaloba v 6. rade taktiež poukázal aj na následky pandémie koronavírusu, kde sa v prvom polroku roku 2020 dostal do straty a zaplataenie stanovenej pokuty túto stratu ešte viac prehĺbi. Poukázal aj na tzv. „druhú vlnu“ pandémie, ktorá môže mať horšie následky, ako tá prvá, ako aj na nemožnosť predpokladu jej sily, trvania a potreby prijatia opatrení, čo vyvoláva obavy z budúcnosti napriek súčasnému povzbudeniu ekonomiky. Taktiež poukázal aj na to, že opatrenia štátu v pomoci podnikom priamo zasiahnutými pandemiou (medzi ktoré patrí aj žalobca v 6. rade) sú nedostatočné a pomalé. Navyiac tieto nenahrádzajú povinnosti žalobcu v 6. rade ako zamestnávateľa voči zamestnancom existenčne odkázaným na príjem od zamestnávateľa. V tejto súvislosti žalobca v 6. rade poukázal aj na svoje povinnosti voči zmluvným partnerom, ktorým rovnako ako zamestnancom môže spôsobiť existenčné problémy neuhradením svojich záväzkov. Z uvedených dôvodov je preto nutnosťou disponovať s dostatočnými finančnými zdrojmi, ktoré však zaplataenie stanovenej pokuty výrazne ohrozí. Tvrdil, že zaplataenie pokuty pôsobí likvidačne, avšak odklad času jej zaplataenia môže pomôcť znížiť následky spojené s jej uhradením. V prípade nutnosti bezodkladného uhradenia (v lehote stanovenej žalovaným) pokuty nebude mať dostatok času na prípravu a zabezpečenie dostatku finančných zdrojov, čo vo výsledku môže urýchliť ukončenie jeho činnosti. Následne argumentoval tým, že kumulácia objektívnej nemožnosti vykonávania podnikateľskej činnosti z dôvodu pandémie koronavírusu a nutnosti zaplataenia uloženej pokuty mu spôsobí závažnú ujmu s dosahom na hospodárenie a stabilného plnenia záväzkov. V súvislosti s pandemiou koronavírusu zdôraznil, že patrí do sektoru priamo zasiahnutého opatreniami proti jeho šíreniu, dôsledky ktorých nie je možné v súčasnosti predpokladať. Pritom je potrebné brať v úvahu aj možnosť príchodu druhej vlny. Argumentoval aj tým, že toho času je znížená potreba používania vozidiel a v dôsledku pandémie sa predpokladá a očakáva zvýšenie nezamestnanosti, domácnosti budú mať kvôli výpadku príjmov v priemere menej peňazí a nie nevyhnutnú spotrebu, do ktorej patrí napr. nákup nového auta. Prepad akciových trhov má ďalší neblahý dôsledok na úspory dotknutých sporiteľov, čo odrádza od kúpy napr. auta. Všetky tieto okolnosti majú priamy vplyv na príjmy žalobcu v 6. rade. Tvrdil, že na jeho strane došlo nielen k výpadku príjmov (čo má za následok vznik straty), ale je priamo dotknutý aj poklesom záujmu kupujúcich o nové vozidlá, čím dôjde k poklesu jeho príjmov aj v budúcnosti. Žalobca v 6. rade bol toho názoru, že priznanie odkladného účinku podanej žaloby je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie ako aj postup úradu predchádzajúci napadnutému rozhodnutiu má podľa jeho názoru také vady, ktoré spôsobujú jeho nezákonnosť, arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť. Mal za to, že spôsob určenia a samotná výška pokuty sú v rozpore s ustanoveniami zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže (ďalej aj ako „ZoHS“) a Metodického pokynu a návrh na priznanie odkladného účinku žalobe podal aj z toho dôvodu, že v prípade, ak správny súd dospeje k názoru, že žaloba bola podaná dôvodne, resp. sú dané dôvody na zníženie uloženej pokuty, dôjde na strane žalovaného k povinnosti vrátenia celej, alebo časti zaplataenej pokuty. Žalobca v 6. rade v rámci návrhu na priznanie odkladného účinku podanej žaloby poukázal aj na ekonomické dôvody, z ktorých podľa neho vyplýva, že nepriznanie odkladného

účinku podanej žaloby môže mať výrazné dopady na jeho fungovanie a prípadné urýchlené ukončenie jeho činnosti. V prípade povinnosti zaplatať pokutu v lehote stanovenej úradom v rozhodnutí, žalobca v 6. rade nebude mať s prihliadnutím na aktuálnu situáciu spojenú s koronavírusom dostatok finančných prostriedkov na úhradu pokuty a zároveň na zabezpečenie finančných prostriedkov na zabezpečenie chodu firmy. Z uvedeného dôvodu sa žalobca v 6. rade môže dostať do pozície rizika súdneho konania, resp. výkonu exekúcie, čo môže ohroziť jeho kredibilitu, ako aj zhoršiť jeho finančnú situáciu.

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.12.2020, žalobca v 6. rade - Auto Gábiel, s.r.o. Košice, doplnil svoju správnu žalobu vrátane návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe a návrhu sankčnej moderácie. Vo vzťahu k návrhu na priznanie odkladného účinku podanej správnej žalobe opätovne uviedol, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia mu hrozí vznik nenapraviteľných škôd na majetku a v jeho podnikateľskej činnosti v podobe ohrozenia jeho ďalšej činnosti ako i možnosti plniť jeho záväzky voči obchodným partnerom. Opätovne poukázal i na to, že nebude mať s prihliadnutím na aktuálnu situáciu spojenú s pandémiou koronavírusu, pri preukázateľnom znížení tržieb, dostatok finančných prostriedkov na úhrady pokuty a zároveň na zabezpečenie finančných prostriedkov na chod podniku. V podaní zo dňa 10.12.2020 poukázal na svoju argumentáciu uvedenú v žalobe a doplnil ju o podrobnú argumentáciu týkajúcu sa výsledkov hospodárenia žalobcu v 6. rade a výnosov z jeho hospodárskej činnosti, ktorú však správny súd v tomto uznesení bližšie nešpecifikuje, nakoľko obsahuje dôverné informácie označené žalobcom v 6. rade ako predmet obchodného tajomstva. Pre doplnenie ako dôkaz predložil správny súd Správu nezávislého audítora o potvrdení finančnej situácie alebo inej skutočnosti zo dňa 09.12.2020. S ohľadom na obsah uvedeného dôkazu (informácia o stave spoločnosti), tento považoval žalobca v 6. rade za predmet obchodného tajomstva, a preto v tomto uznesení nie je bližšie špecifikovaný. V doplnení zo dňa 10.12.2020 žalobca v 6. rade opätovne poukázal na dopady pandémie koronavírusu a štátnych karanténnych opatrení, na svoje postavenie ako zamestnávateľa a záväzky voči zamestnancom či zmluvným partnerom, na hrozbu nutnosti prepúšťania, na rapidný pokles príjmov bez súčasného zníženia nákladov, ako i na zníženie cash-flow.

10. Žalobca v 7. rade - Autoprofit, s.r.o., svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil presvedčením o naplnení podmienok na jeho priznanie a predovšetkým tým, že okamžitý výkon napadnutého rozhodnutia by vážne ohrozil samotnú prevádzku žalobcu v 7. rade. Poukazujúc na judikatúru slovenských súdov mal za to, že ohrozenie denno-dennej prevádzky podniku, a teda jeho samotnej existencie, je potrebné považovať za ujmu, ktorej závažnosť dosahuje intenzitu vyžadovanú zákonodarcom pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Podľa žalobcu v 7. rade okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia Rady by došlo, resp. s vysokou mierou pravdepodobnosti by mohlo dôjsť, k ohrozeniu bežnej, denno-dennej prevádzky jeho podniku. Obavu z tohto ohrozenia videl vo viacerých dôvodoch, ktoré vo svojom návrhu podrobne uviedol a náležite rozobral. Argumentoval tým, že: 1. podnik žalobcu v 7. rade negeneruje dostatok príjmov na úhradu uloženej pokuty; 2. okamžitá povinnosť uhradiť pokutu uloženú napadnutým rozhodnutím by mohla spustiť špirálu ďalších nárokov veriteľov žalobcu v 7. rade; 3. okamžitá povinnosť uhradiť pokutu uloženú napadnutým rozhodnutím by mala negatívny dopad aj na investície nevyhnutné na pokračovanie prevádzky podniku žalobcu v 7. rade; 4. v súčasnosti žalobca v 7. rade nedisponuje likvidnými zdrojmi na úhradu uloženej pokuty;. V tomto smere žalobca v 7. rade predložil správny súd rozsiahlu a podrobnú argumentáciu o jeho celkovej finančnej situácii podporenú príslušnými dokladmi (skutočnosti konkrétne sa týkajúce majetkovej situácie a príjmov žalobcu v 7. rade - negenerovanie ich dostatku, ďalších prevádzkových nákladov, hospodárskych výsledkov, zdrojov financovania, mesačných obrátov, úverového zaťaženia, nárokov veriteľov, dopadov na investície, mzdových nákladov, obrátových bonusov za predaj/servis áut, mesačných obrátov, zamestnancov, hrubých máž v segmente predaja automobilov, celkových prevádzkových nákladov, poklesu tržieb, ziskov, úsporných opatrení). Správny súd v tomto uznesení tieto skutočnosti bližšie nešpecifikuje, nakoľko obsahujú dôverné informácie a sú žalobcom v 7. rade označené ako predmet obchodného tajomstva. V dôvodoch svojho návrhu na priznanie odkladného účinku podanej správnej žalobe žalobca v 7. rade argumentoval i nástupom pandémie COVID-19 a jej konkrétnymi dopadmi na jeho podnikanie. V tejto súvislosti okrem iného uviedol, že je podnikateľom pôsobiacim v odvetví predaja automobilov, ktoré patrí v rámci celosvetovej hospodárskej krízy súvisiacej s pandémiou ochorenia COVID-19 vďaka nízkym maržiam k najzraniteľnejším a zároveň najzasiadnutejším segmentom hospodárstva Slovenskej republiky. Zdôrazňoval, že v súčasnosti nedisponuje likvidnými zdrojmi na úhradu pokuty uloženej napadnutým rozhodnutím, a to ani v hotovosti

(v pokladnici), ani na bežných, či iných bankových účtoch žalobcu v 7. rade, pričom zároveň nedisponuje žiadnym likvidným majetkom (napr. nehnuteľnosti alebo cenné papiere), ktorého predajom by bolo možné úhradu uloženej pokuty financovať. Tvrdil, že v súčasnej hospodárskej situácii pri súčasnej vysokej miere zadlženia žalobcu v 7. rade, je navyše málo pravdepodobné, že by si bol na úhradu pokuty schopný požičať cudzie zdroje za dostupných podmienok. Argumentoval aj tým, že ak by nedošlo k priznaniu odkladného účinku žaloby, nebol by ani pri vynaložení veľkej snahy schopný ďalej efektívne zabezpečovať chod svojho podnikania a plniť si svoje záväzky voči dodávateľom, zamestnancom, štátu, či v neposlednom rade záväzky voči svojim zákazníkom. Dostal by sa tak rýchlo do neriešiteľnej dlhovej špirály. Svoj návrh odôvodňoval aj tým, že okamžitý výkon napadnutého rozhodnutia by spôsobil ujmu aj iným osobám ako žalobcovi v 7. rade, keďže hroziacu ujmu nemožno obmedziť len na prevádzku jeho podniku, ktorý sa môže dostať do sekundárnej platobnej neschopnosti. Nepriamo by tak boli ohrozené aj ďalšie skupiny veriteľov, a to najmä zamestnanci, ďalej zákazníci, odberatelia a klienti. (V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci pod sp. zn. 5S/30/2015 a 6S/147/2016). Zdôraznil aj tú skutočnosť, že nepriznanie odkladného účinku žalobe by malo za následok hrozbu znižovania stavu zamestnanosti žalobcom v 7. rade na úroveň znižujúcu výkonnosť samotného podniku. Argumentoval tým, že jednak nemá priestor na znižovanie personálneho stavu bez toho, aby tým vážnym spôsobom nezasiahol do svojej schopnosti generovať príjmy, a jednak už znižovaním miezd v reakcii na nástup pandémie COVID-19 vyčerpал také možnosti personálno-nákladovej optimalizácie, ktoré by nevedli k prepúšťaniu zamestnancov. Ďalej uviedol, že negatívne dopady okamžitého výkonu napadnutého rozhodnutia by sa preniesli rovnako na schopnosť žalobcu v 7. rade včas uhrádzať svoje záväzky voči svojim dodávateľom automobilov. Tvrdil, že priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom, nakoľko rozhodnutie žalovaného neukladá žalobcovi v 7. rade žiadne osobitné povinnosti, okrem povinnosti uhradiť pokutu. Odkladom vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia tak nedôjde ipso facto k poškodeniu ani ohrozeniu práv tretích osôb alebo k ohrozeniu akéhokoľvek verejného záujmu. V druhom rade, samotným odkladom vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia sa v porovnaní s jeho okamžitým výkonom nijakým spôsobom nezvyšuje riziko, že by sa pokuta stala nevykonateľnou, resp. že by sa jej vymožitelnosť výrazne sťažila.

11. K správnej žalobe žalobcu v 7. rade - Autoprofit, s.r.o. (konanie o správnej žalobe žalobcu v 7. rade pôvodne vedené pod sp. zn. 1S/185/2020) sa vyjadril žalovaný (ďalej aj ako „úrad“ alebo „Rada úradu“) podaním zo dňa 30.09.2020, doručeným Krajskému súdu v Bratislave taktiež dňa 30.09.2020. Vo vyjadrení k správnej žalobe žalobcu v 7. rade žalovaný uviedol stanovisko i k návrhu žalobcu v 7. rade na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Úvodom poukázal na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Bratislave, v zmysle ktorej návrh na priznanie odkladného účinku nemôže byť formálny resp. abstraktný a povinnosť preukázať existenciu hrozby závažnej ujmy je na žalobcovi. Rovnako je treba vyžadovať, aby namietaná ujma nebola nepatrná, ale musí mať závažný dopad priamo na žalobcu a jeho postavenie. Poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. US 364/2017 zo dňa 30.05.2017, z ktorého vyplýva, že preukázanie hrozby treba považovať za osobitnú náležitosť návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe a na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžks/17/2018 zo dňa 30.05.2018, zo záverov ktorého vyplýva skutočnosť, že nesmie ísť len o hypotetickú možnosť tvrdenej hrozby. Žalovaný argumentoval tým, že v predmetnom prípade pri ukladaní pokuty postupoval podľa príslušných ustanovení ZoHS a podľa Metodického pokynu o postupe pri určovaní pokút v prípadoch zneužívania dominantného postavenia a dohôd obmedzujúcich súťaž (účinného od 1.9.2018), pričom v rozhodnutiach úradu sú popísané skutočnosti, ktoré úrad pri ukladaní pokút zohľadnil a ktoré kritériá sa podieľali na kalkulácii pokút. Tvrdil, že z druhostupňového rozhodnutia je zrejmé, že žalovaný podrobne reagoval pri kalkulácii pokút na námietky účastníkov konania, vrátane námietok žalobcu v 7. rade. ZoHS stanovuje 10% hornú hranicu z celkového obratu, ktorú pri ukladaní pokuty nemožno prekročiť. Účelom predmetnej hornej hranice je zabrániť uloženiu takých pokút, pri ktorých je zrejmé, že podnikatelia vzhľadom na ich veľkosť determinovanú ich celkovým obratom ich nebudú schopní uhradiť. Ide teda o hranicu jednotne uplatňovanú na všetky subjekty a premenlivú v závislosti od veľkosti každého z nich, ktorá smeruje k vylúčeniu pokuty nadmernej a neprimeranej výšky. Uvedená hranica sa uplatňuje tak na úrovni Európskej komisie, ako aj takmer vo všetkých členských štátoch Európskej únie, tiež v mnohých krajinách mimo Európskej únie, pričom vychádza z ekonomických štúdií. Nejde teda o hranicu, ktorá by bola uplatňovaná len v podmienkach Slovenskej republiky. Následne žalovaný vo vyjadrení zo dňa 30.09.2020 uviedol, že žalobcovi v 7. rade uložil pokutu na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby. Z tohto hľadiska teda nie je možné hovoriť o neprimeranosti uloženej pokuty. V tejto súvislosti dodal, že správny orgán ukladajúci pokutu za iný správny delikt je povinný prihliadnuť k majetkovým pomerom páchatel'a vtedy, pokiaľ je podľa osoby páchatel'a a výšky pokuty, ktorú možno uložiť zrejmé, že by pokuta

mohla mať likvidačný charakter. Správny orgán vychádza pri zisťovaní majetkových pomerov z údajov doložených samotným účastníkom konania, prípadne z tých, ktoré vyplynuli z priebehu konania, či ktoré si zabezpečí samostatne bez súčinnosti s účastníkom konania. Rada úradu v rámci druhostupňového konania posudzovala aj námietky jednotlivých účastníkov konania o likvidačnosti pokút uložených prvostupňovým orgánom a o tom, že takéto pokuty budú viesť k odchodu týchto podnikateľov z trhu. V súvislosti s týmito námietkami sa Rada úradu zaoberala aj predloženými podkladmi účastníkov konania vrátane audítorských správ. Rada úradu sa tiež zaoberala žiadosťami účastníkov konania o zohľadnenie aktuálnej situácie spojenej s pandémiou vyvolanou SARS-CoV-2 (COVID-19). Žalovaný ďalej uviedol, že tak ako bolo uvedené v druhostupňovom rozhodnutí, v rámci správneho konania žiaden z účastníkov konania dostatočným spôsobom úradu nepreukázal existenciu objektívnych dôvodov, pre ktoré by úrad mal pri stanovení pokuty zohľadniť skutočnosti nasvedčujúce neschopnosti podniku zaplatiť pokutu podľa prvostupňového rozhodnutia a ktoré by preukázali, že práve uložená pokuta bude viesť k odchodu účastníkov konania z trhu. Účastníci konania nepredložili dostatočnú dokumentáciu, z ktorej by uvedené informácie úrad mal zistiť. Zdôraznil, že dôkazné bremeno na preukázanie neschopnosti zaplatiť pokutu je na účastníkoch konania. Podklady predložené účastníkmi konania v správnom konaní neboli dostatočné na prijatie záverov, v zmysle ktorých by účastníkmi konania uvádzané okolnosti predstavovali samostatný a odôvodnený výnimočný prípad pre zohľadnenie platobnej neschopnosti spoločnosti v osobitnom ekonomickom kontexte a že ukladaná pokuta by tak nenávratne ohrozila hospodársku životaschopnosť dotknutého podniku, v dôsledku čoho by aktíva tejto spoločnosti opustili trh, resp. by spoločnosť so svojimi aktívami nepokračovala v nepretržitej činnosti. Ďalej uviedol, že v rámci druhostupňového konania viacerí účastníci konania, vrátane žalobcu v 7. rade, žiadali Radu úradu zohľadniť aktuálnu situáciu vzniknutú v dôsledku pandémie, ktorú spôsobuje koronavírus SARS-CoV-2 (COVID-19), a s tým spojené ekonomické a finančné dopady na jednotlivé podniky. Rada úradu upozornila na to, že správne konanie v tejto veci je vedené od roku 2016, a teda účastníci konania mohli uloženie sankcie predvídať s dostatočným časovým predstihom, pričom prax úradu pri ukladaní pokút je dostatočne transparentná, čo umožňovalo účastníkom konania alokovať určité finančné zdroje, ktoré bolo možné predvídať, aj keď nie s úplnou presnosťou. Ani výnimočná situácia, ako nastala v čase šíriacej sa pandémie, vo všeobecnosti neznamena obmedzenia v aplikácii súťažných pravidiel, vrátane ukladania pokút. Uvedené vyplýva aj zo stanovísk súťažných autorít členských štátov, vrátane Európskej komisie, ktoré v tejto súvislosti uverejnili na svojich oficiálnych webových stránkach. Žalovaný ďalej uviedol, že ako je však zrejme z druhostupňového rozhodnutia, si je vedomý toho, že mimoriadna situácia zasiahla do všetkých odvetví hospodárstva, a teda nepochybne sa dotkla aj automobilového priemyslu. Vzhľadom na uvedené Rada úradu jednak predĺžila určovanú lehotu na zaplatenie pokuty zo 60 na 180 dní a tiež zohľadňujúc výnimočnú situáciu, kedy v čase vydania napadnutého rozhodnutia nebolo úplne objektívne možné, aj s ohľadom na ďalší vývoj situácie posúdiť dopady v súvislosti so schopnosťou zaplatiť pokutu jednotlivými účastníkmi, prihliadajúc súčasne na možnosť odkloniť sa v zmysle Metodického pokynu vo výnimočných situáciách od tam uvedených štandardných postupov pri výpočte pokuty, dospela k záveru o vhodnosti zníženia pokuty v tomto prípade pre všetkých účastníkov konania vo výške 5%. Pri určovaní výšky pokuty pritom Rada úradu okrem účastníkmi konania predložených podkladov zohľadnila, že z verejne dostupných informácií týkajúcich sa vývoja predaja áut na Slovensku za obdobie marca 2020 vyplýva priemerný pokles tržieb o 46%. Rada úradu pri stanovení výšky zľavy z pokuty prihliadla na skutočnosť, že prevádzky predajcov áut boli povinne uzavreté počas obdobia 37 dní (od 16.3.2020 do 21.4.2020). Počet dní povinného uzavretia prevádzok predstavuje v percentuálnom vyjadrení 10,11% z kalendárnych dní roka 2020. Pri zohľadnení verejne dostupných informácií o priemernom poklese tržieb predajcov áut na Slovensku za mesiac marec 2020 v čase vydania rozhodnutia, Rada úradu stanovila zľavu z pokuty vo výške 5,05%, ktorú zaokrúhlila na 5%. Výška zľavy je vypočítaná ako priemerný pokles tržieb o 50% počas obdobia povinného uzavretia prevádzok. Na základe uvedeného celkovú vypočítanú pokutu u všetkých účastníkov konania znížila o 5%. Žalovaný vo svojom vyjadrení zdôrazňoval fakt, že vo svojich rozhodnutiach sa námietkami týkajúcimi sa majetkových pomerov účastníkov konania a žalobcu v 7. rade zaoberal, v súvislosti s údajnou neschopnosťou zaplatiť uloženú pokutu a zároveň Rada úradu veľmi konkrétne reagovala aj na neočakávanú, aktuálnu situáciu vzniknutú v dôsledku pandémie, ktorú spôsobuje koronavírus SARS-CoV-2. Je teda zrejme, že okolnosti, ktoré namieta žalobca v 7. rade vo svojom návrhu na priznanie odkladného účinku boli predmetom rozhodnutia úradu. Podľa názoru žalovaného je zrejme, že každá uložená pokuta má negatívny vplyv na obchodný majetok podnikateľa, ktorému bola uložená (v súlade so zamýšľaným preventívnym a represívnym účinkom finančnej sankcie). Samotný tento fakt však nepostačuje na to, aby bolo možné konštatovať, že výkonom rozhodnutia by podnikateľovi hrozila závažná ujma. Relevantnými, základnými kritériami pre kalkuláciu pokút sú relevantný obrat

podnikateľa, závažnosť protiprávneho konania a dĺžka porušovania (zisk do tohto výpočtu nevstupuje), pričom tieto kritériá sú obdobné tým, ktoré vo svojej praxi aplikuje aj Európska komisia. Správne konanie je vedené od roku 2016, pričom prvé prvostupňové rozhodnutie vo veci bolo vydané už v roku 2018 a teda minimálne od tohto roku si je účastník konania vedomý toho, že mu môže byť uložená pokuta a mohol si z tohto dôvodu vytvoriť rezervy. Žalovaný poukázal i na tú skutočnosť, že primeranou pokutou nemá byť taká pokuta, ktorá nijako nezasiahne do chodu a majetkových pomerov podnikateľa. Sankciu nemožno považovať za neprimeranú len napr. z dôvodu, že si bude vyžadovať určité úkony podnikateľa (napr. predaj určitého majetku, úspory v niektorých oblastiach, atď.). Ďalšie tvrdenia žalobcu v 7. rade o tom, že nedisponuje likvidnými zdrojmi na úhradu pokuty uloženej napadnutým rozhodnutím nie je podľa názoru žalovaného v návrhu na priznanie odkladného účinku podložené. Tiež žalobca v 7. rade nepodkladá ani tvrdenia o sťažení prístupu k úverom, resp. o prístupu iba k „predraženým úverom.“ Aj vzhľadom na to, že okolnosti súvisiace so vznikom pandémie a majetkové pomery žalobcu v 7. rade už boli predmetom druhostupňového rozhodnutia úradu, žalovaný zastával názor, že žalobca v 7. rade vo svojom návrhu neuvádza také dôvody, ktoré by odôvodňovali priznanie odkladného účinku jeho žalobe. Záverom vyjadrenia zo dňa 30.09.2020 žalovaný podotkol, že dohoda obmedzujúca súťaž posudzovaná v predmetnom prípade obsahovala viacero aspektov, trvala dlhšie ako 5 rokov, a za uvedené bola uložená pokuta na dolnej hranici rozpätia, pod hranicou pre takéto porušenie, a preto nie je možné hovoriť o neprimeranosti uloženej pokuty.

12. K vyjadreniu žalovaného zo dňa 30.09.2020 k správnej žalobe žalobcu v 7. rade (konanie pôvodne vedené pod sp. zn. 1S/185/2020) sa písomne vyjadril žalobca v 7. rade podaním zo dňa 16.10.2020. K argumentácii žalovaného vo vzťahu k návrhu žalobcu v 7. rade na priznanie odkladného účinku žalobe sa žalobca v 7. rade v replike zo dňa 16.10.2020 vyjadril tak, že naďalej trvá na dôvodnosti svojho návrhu a opätovne poukázal na svoju obsiahlu argumentáciu, ktorou odôvodňoval odôvodnenosť priznania odkladného účinku žalobe už v podanej správnej žalobe. Vyjadrenia žalovaného žalobca v 7. rade rozporoval a odmietal. Tvrdil, že inštitút priznania odkladného účinku správnej žalobe a (maximálna) výška sankcie, ktorá môže byť uložená podľa ZoHS do výšky 10 % obratu porušiteľa, sú však dva absolútne rozličné inštitúty, podmienené splnením odlišných podmienok a plniace rozličné úlohy tzn. uloženie výšky pokuty v zákonných medziach nevyklučuje existenciu dôvodov na povolenie odkladného účinku žalobe. Účelom 10% stropu na uloženie pokuty podľa ZoHS je len zákonná limitácia, ktorá zabezpečuje, že uložená pokuta nebude neprimerane vysoká. Majetkové pomery porušiteľa sú pri ukladaní pokút v súťažnom práve zohľadňované len výnimočne, a aj to len v prípade, ak by uložením pokuty došlo k nenapraviteľnému ohrozeniu ekonomickej životaschopnosti dotknutého podniku t.j. malo likvidačný charakter. Metodický pokyn k ukladaniu pokút totiž samostatne uvádza ako osobitnú poľahčujúcu okolnosť zníženie pokuty v prípade, ak by táto mala likvidačný charakter. K takémuto kroku však v prípade žalobcu v 7. rade nedošlo. Inštitút priznania odkladného účinku žalobe podľa § 185 SSP teda nespočíva v znížení výšky pokuty, ale v posunutí povinnosti zaplatiť (pokojne i vysokú) pokutu v čase. Ani odklad vykonateľnosti totiž povinný subjekt neochráni pred uhradením pokuty, ktorá môže mať pre svoju výšku likvidačný charakter a naopak, aj veľmi majetný subjekt môže mať dočasný problém uhradiť pokutu, ktorá bola čo do výšky uložená v zákonomnom limite. Skutočnosť, že mechanizmus ukladania pokút podľa ZoHS a Metodického pokynu o ukladaní pokút nezohľadňuje a ani nemôže zohľadňovať rovnaké skutkové a právne okolnosti, je zvýraznená aj tým, že ukladanie pokút sa deje v rozličnom procesnom štádiu, a teda v rozličnom čase, než posudzovanie práva porušiteľa na priznanie odkladného účinku žalobe. Medzičasom sa však mohla výrazne zmeniť tak celková hospodárska situácia, ako aj individuálne majetkové či finančné pomery. V prípade akceptácie argumentácie žalovaného by táto zmena v majetkových pomeroch porušiteľa z procesného hľadiska už nemohla byť zohľadnená. Žalobca v 7. rade mal za to, že dodržanie zákonného mechanizmu ukladania pokút podľa ZoHS a Metodického pokynu o ukladaní pokút, nemožno z vecného ani časového hľadiska zamieňať s inštitútom priznania odkladného účinku správnej žalobe. Navyše, aj keby žalovaný nechcel rozlišovať medzi týmito dvoma rozdielnymi inštitútmi, je potrebné zdôrazniť, že žalovaný v napádaných rozhodnutiach individuálne majetkové pomery žalobcu v 7. rade nijakým spôsobom nezohľadňuje. Argumentácia žalovaného by tak viedla k absurdnému záveru, že ak sa správnym orgánom uložená pokuta „vtesná“ do zákonných medzí stanovených v ZoHS, správnej žalobe nemožno z princípu priznať odkladný účinok, nakoľko už ZoHS určením 10 % maximálnej výšky sankcie predpokladal, že žalobca bude schopný sankciu s ohľadom na svoje majetkové pomery uhradiť. Takýto záver je navyše v priamom rozpore so stabilnou rozhodovacou praxou súdov, ktoré odkladný účinok bežne priznávajú aj žalobám, ktoré napadajú pokuty uložené v súlade so zákonom (viď uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/12/2020 alebo Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn.

6S/147/2016). To, že pokuta bola uložená na spodnej hranici sadzby stanovenej ZOHS, v medziach 10 % stropu, je pre priznanie odkladného účinku irelevantné. Vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného o tom, že správne konanie voči žalobcovi v 7. rade začalo v roku 2016, a teda mal dostatok času, aby sa na okamžitú úhradu pokuty pripravil, žalobca v 7. rade podrobne uviedol, prečo tieto závery nemožno akceptovať, že nemá povinnosť vytvárať rezervy voči neexistujúcim pohľadávkam a že jeho hospodárska situácia mu vytváranie rezerv neumožňovala. Tvrdil, že ak aj mal povinnosť tvoriť rezervy, tak o nej možno uvažovať najskôr dňom nadobudnutia právoplatnosti Rady úradu. Následne žalobca v 7. rade zdôrazňoval, že jeho majetkové pomery pre účely rozhodnutia o priznaní odkladného účinku žalobe je nutné posudzovať samostatne. Argumentoval tým, že predmetom konania pred žalovaným je, na rozdiel od uplatnenia nároku na priznanie odkladného účinku žalobe, určenie výšky pokuty a nie určenie časového rozvrhnutia jej zaplatenia. To napokon vyplýva aj zo znenia argumentov žalovaného, ktorý na viacerých miestach vyjadrenia upozorňuje na majetkové, nie časové aspekty. Jedinou výnimkou je priznanie predĺženia lehoty v rámci správneho konania. Toto predĺženie lehoty však nie je z pohľadu žalobcu v 7. rade ani zďaleka dostatočné. Podľa žalobcu v 7. rade žalovaný vo vyjadrení zo dňa 30.09.2020 nijakým spôsobom nereaguje na hrozbu okamžitej splatnosti úverov kľúčových finančných partnerov žalobcu v 7. rade. Žalovaný taktiež nijakým spôsobom nereaguje na skutočnosť, že okamžitý výkon rozhodnutia Rady úradu by de facto vylúčil schopnosť žalobcu v 7. rade vykonať investície bližšie uvedené v návrhu na priznanie odkladného účinku žaloby. Uvedené investície pritom nie sú nástrojom na expanziu podnikania (nice to have), ale absolútnou nevyhnutnosťou, priamo vyvolanou obchodnými požiadavkami dodávateľov kľúčového tovaru - prémiových vozidiel (must have), bez ktorých by žalobca v 7. rade neuspel v procese autorizácie a nemohol by vozidlá predávať. Žalovaný taktiež opomenul reagovať na hrozbu, ktorú by zaplatenie pokuty žalobcom v 7. rade malo na jeho zamestnancov a ich mzdové zabezpečenie. V tejto súvislosti žalobca v 7. rade poukázal, že tieto skutočnosti už v predošlej rozhodovacej činnosti správneho súdu zohrali kľúčovú úlohu v prospech priznanie odkladného účinku (napr. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/136/2015, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/30/2015, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/82/2018). Podľa žalobcu v 7. rade je pre určenie dôvodnosti jeho nároku irelevantná skutočnosť, že žalovaný údajne zohľadňoval niektoré argumenty žalobcu v 7. rade už v správnom konaní, o to viac, že okrem čiastočného zohľadnenia dopadu pandémie COVID-19 nenachádza žalobca v 7. rade v napádaných rozhodnutiach žiadnu argumentáciu v tomto smere. Navyše, podľa názoru žalobcu v 7. rade žalovaný vo vyjadrení zo dňa 30.09.2020 ignoroval viaceré jeho kľúčové argumenty, ktorými tento dokladoval existenciu závažnej ujmy nielen vo vzťahu k prevádzkovaniu vlastného podnikania, ale aj voči tretím stranám. Žalobca v 7. rade mal za to, že nedostatok likvidity, ako aj sťažený prístup k úverovým zdrojom preukázal. Pre prípad, ak by správny súd nepovažoval jeho argumentáciu za postačujúcu, za účelom komfortného posúdenia veci žalobca v 7. rade predložil správne súdu navyše stav hotovosti (ku dňu 30.09.2020) na jeho všetkých bankových účtoch pre porovnanie s očakávanými, a pre prevádzku podniku žalobcu v 7. rade nevyhnutnými výdavkami v horizonte najbližšieho štvrťroku. Mal za to, že z vyššie uvedených údajov a priložených podkladov je zrejmé, že nedisponuje hotovosťou, ktorú by bez ohrozenia prevádzky jeho podnikania bolo možné použiť na úhradu pokuty. Pokiaľ ide o (ne)dostupnosť úverového financovania, žalobca v 7. rade tvrdil, že tá vyplýva z podstaty finančnej situácie, v ktorej sa nachádza. Tú možno charakterizovať už tak vysokou mierou zadĺženia, rizikom okamžitej splatnosti (a teda „cross-defaultu“) existujúcich úverov voči jeho kľúčovým úverovým a obchodným partnerom, ako aj neexistenciou nehnuteľného majetku. Všetky uvedené faktory majú priamy, významný a negatívny dopad na credit rating žalobcu v 7. rade.

13. Žalobca v 8. rade - GALIMEX s.r.o., svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil tým, že okamžitým výkonom a inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia žalovaného mu hrozí závažná ujma v podobe značnej hospodárskej škody a finančnej škody, ako aj iný vážny nenapraviteľný následok spočívajúci v úpadku žalobcu v 8. rade a bezprostrednej hrozbe bankrotu z dôvodu nedostatku likvidného cash flow. Tvrdil, že má finančné ťažkosti aj pri uhrádzaní bežných „režijných“ nákladov a záväzkov. Okamžité zaplatenie uloženej pokuty by znamenalo ocitnutie sa v platobnej neschopnosti, a to z dôvodu nedostatku aktívnej finančnej hotovosti. V prvom rade uviedol, že v niektorých prípadoch je možné už samotnú výšku pokuty považovať za hrozbu závažnej ujmy. Argumentoval tým, že uložená pokuta je vo výške, ktorá presahuje sumu 133.000,- € „škody veľkého rozsahu“, čo predstavuje hrozbu závažnej ujmy (škody) de iure. V tejto súvislosti poukázal na právne závery rozhodnutia Krajského súdu v Brne č.k. 30 Af 44/2016-536 zo dňa 28.06.2016 týkajúce sa reťazovej reakcie následkov výkonu pokuty. Okamžitým zaplatením pokuty by výrazne poklesla úroveň voľných finančných prostriedkov spoločnosti, čo by v zmysle štandardných zmluvných

podmienok jednotlivých bánk zapríčinilo okamžitú splatnosť rozhodujúcich úverov spoločnosti (tzv. cross-default). Následkom toho by došlo k zníženiu investícií a faktickému ochromeniu hospodárskej činnosti spoločnosti. Mal za to, že v predmetnej veci sú naplnené zákonné predpoklady pre priznanie odkladného účinku správnej žaloby, a vzhľadom (i) na predložené ekonomické a finančné podklady žalobcu v 8.rade, ktorými preukazuje likvidačný charakter pokút a bezprostrednú hrozbu bankrotu (úpadku) v spojení s podrobnou argumentáciou žalobcu v 8.rade týkajúcou sa dopadov koronavírusu SARS-CoV-2 („COVID-19“) na podnikateľov a (ii) na to, že priznanie odkladného účinku správnej žaloby voči rozhodnutiu Rady úradu nie je v rozpore s verejným záujmom. Následne žalobca v 8.rade svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodňoval podrobnou argumentáciou týkajúcou sa jeho neschopnosti zaplatiť uloženú pokutu z dôvodu pandémie koronavírusu COVID-19. Zdôrazňoval a podrobne uviedol, že uložená pokuta má likvidačný dopad na chod, prevádzku a rozvoj žalobcu v 8.rade. Ak správny súd neprizná správnej žalobe odkladný účinok, v aktuálnej situácii bude uložená pokuta viesť k odchodu tohto podnikateľa z trhu. V tejto časti návrhu podrobne popísal svoju zlú finančnú situáciu, ktorá sa u žalobcu v 8.rade prejavila najmä v dôsledku celosvetovej pandémie COVID-19 a v súvislosti s opatreniami prijatými za účelom obmedzenia šírenia tejto nákazy. Rozsiahlo argumentoval aj dopadmi na jeho celkovú ekonomickú situáciu, ktorú popisoval aj v širších súvislostiach (pokles predajnosti automobilov, uzatvorené prevádzky, pokles dopytu a tržieb, finančná strata, finančná kríza, finančné rezervy, prepád predaja, prepád tržieb, mesačné obraty). Na preukázanie svojich tvrdení predložil tunajšiemu súdu obsiahlu argumentáciu a príslušné dôkazy, detailné ekonomické a finančné údaje, ktoré však správny súd v tomto uznesení vzhľadom na rozsiahlosť a najmä vzhľadom na tú skutočnosť, že obsahujú dôverné informácie a sú žalobcom v 8. rade označené ako predmet obchodného tajomstva, bližšie nešpecifikuje. Ďalej sa v dôvodoch svojho návrhu zaoberal predikciou vývoja krízy spôsobenej nákazou COVID-19 v kontexte uloženej pokuty. Tvrdil, že automobilový priemysel bude patriť medzi trojicu najviac zasiahnutých sektorov svetového hospodárstva titulom hospodárskej krízy spôsobenej koronavírusom COVID-19 (s poukazom na prepád ekonomiky, negatívne prognózy a poklesy zisku a dopytu za rozhodné obdobie). Poukázal tiež na to, že negatívny dopad COVID-19 sa prejavil aj na zamestnanosti v meste sídla žalobcu v 8.rade, keď nezamestnanosť vzrástla a bude sa prehlbovať v nasledujúcich rokoch rovnako ako na národnej úrovni, priamo úmerne aj na regionálnej úrovni. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca v 8.rade má v momentálnej situácii finančné problémy spojené s opatreniami v dôsledku COVID-19, a to aj bez uloženej pokuty. Uložená pokuta môže ešte viac prehĺbiť nezamestnanosť v danom regióne, ak bude žalobca v 8.rade nútený prepúšťať svojich kvalifikovaných zamestnancov. Podľa žalobcu v 8. rade zníženie pokuty z dôvodu pandémie COVID-19 zo strany žalovaného bolo nedostatočné, a to podrobne argumentujúc, že spôsob určenia zľavy z pokuty je chybný. V tejto súvislosti zdôrazňoval, že dopad pokuty má likvidačný účinok. Toto tvrdenie podporoval podrobnými argumentmi týkajúcimi sa celkovej finančnej situácie žalobcu v 8.rade a jeho majetkových pomerov (záväzky voči interným a externým zamestnancom a iným subjektom priamo naviazaných na činnosť a fungovanie žalobcu v 8.rade, daňové povinnosti, povinnosť plniť ročné ciele a plány predaja vozidiel, úverové zaťaženie, celkové náklady, objem finančných prostriedkov potrebných na prevádzku, rezervný fond, okamžitá likvidita resp. celková platobná schopnosť). Ďalej uviedol, že podniká v jednom z najviac zasiahnutých (najrizikovejších) sektorov nákazou COVID-19 a žiadna z bánk mu neposkytne akýkoľvek ďalší úver na preklopenie krízovej situácie spôsobenej pandemiou. V takomto prípade bude uloženie akejkoľvek pokuty (v spojení s hospodárskou krízou, ktorú podnikatelia prežívajú) likvidačné. Tvrdil, že je tu hrozba exekúcie, a to by bol nútený okamžite začať proces hromadného prepúšťania zamestnancov. V momentálnej situácii negeneruje žiadne zisky a v aktuálnej situácii má problém splatiť aj nevyhnutné záväzky (voči importérom, bankám ako aj voči iným súkromným osobám a verejným orgánom) na vykonávanie svojej podnikateľskej činnosti. Predmetná situácia vyvoláva reálnu a bezprostrednú hrozbu, že stabilný a kvalifikovaný autorizovaný distribútor vozidiel s takmer 30 ročnou bude nútený kvôli nezákonnému rozhodnutiu žalovanému a likvidačnej pokute vyhlásiť úpadok. Poukázal taktiež na hrozbu súkromnoprávneho uplatňovania náhrady škody spôsobenej údajným porušením súťažného práva zo strany údajne poškodených osôb domnelej kartelovej dohody. V neposlednom rade podrobne uviedol, že ďalším dôvodom pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe je hrozba závažnej ujmy na životnom prostredí. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S 9/2008-604 zo dňa 20.03.2008 vo veci Slovnaft, kde sa do úvahy brala výška potrebných investícií a výška pokuty uložená žalovaným. Mal za to, že nepriznanie odkladného účinku správnej žalobe môže viesť k ohrozeniu úspešnej implementácie a dodržiavania environmentálnych cieľov požadovaných EÚ legislatívou, ako aj k zastaveniu environmentálnych (informačných a marketingových) iniciatív žalobcu v 8.rade. Tvrdil, že priznanie odkladného účinku správnej žalobe nie je v rozpore s verejným záujmom, z nasledovných dôvodov: (i) fungovanie

žalovaného ako štátneho orgánu by priznaním odkladného účinku správnej žalobe žalobcu v 8.rade nebolo nijakým spôsobom ohrozené, nakoľko fungovanie a činnosť žalovaného v postavení štátneho orgánu nie je finančne závislé na okamžitej úhrade pokuty od žalobcu v 8.rade; (ii) účel a zmysel uloženej pokuty nijakým spôsobom nebude dotknutý či ohrozený odložením jej splatnosti do doby právoplatného rozhodnutia správneho súdu vo veci samej, nakoľko iba spravodlivý zákonný trest môže viesť ku generálnej a individuálnej prevencii. (iii) prípadná neskoršia úhrada sankcie neoslabí primárny dôsledok rozhodnutia Rady žalovaného. Priznanie odkladného účinku pritom v prípade zamietnutia správnej žaloby vytvorí dodatočný časový priestor pre to, aby sa žalobca v 8.rade mohol na úhradu pokuty uloženej žalovaným primerane (finančne) pripraviť; (iv) rovnako tak priznaním odkladného účinku správnej žalobe žalobcu v 8.rade nebude ohrozená ani príjmová stránka štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, nakoľko uložená pokuta je z pohľadu príjmov štátneho rozpočtu zanedbateľná a štátny rozpočet nebude o túto čiastku ukrátený. V prípade, ak by správny súd nevyhovel žalobe a nezrušil rozhodnutie o uložení pokuty ako nezákonné, bola by táto čiastka do štátneho rozpočtu odvedená a preto priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcu v 8.rade nebude v rozpore s verejným záujmom. Naopak, likvidácia žalobcu v 8.rade by viedla k poškodeniu príjmov štátneho rozpočtu; (v) čiastka pokuty uložená žalovaným voči žalobcovi v 8.rade nie je prognózovaná v zákone č. 468/2019 Z.z. o štátnom rozpočte na rok 2020 ako ani v zmene zákona č. 468/2019 Z.z. o štátnom rozpočte na rok 2020; (vi) v konečnom dôsledku, v prípade, že by správny súd nevyhovel žalobe žalobcov a nezrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného, bude žalobca v 8.rade povinný túto čiastku uhradiť štátu; (vii) Rozhodnutie Rady žalovaného nie je vylúčené zo súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva. Žalobca v 8.rade taktiež poukázal na to, že správny súd je povinný v súlade s rozhodovacou praxou ústavného súdu aplikovať ústavný test proporcionality pri posudzovaní otázky splnenia požiadaviek pre odkladný účinok správnej žalobe. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.12.2009, sp.zn.: II. ÚS 152/08-52 a nález českého ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 4/94. Záverom návrhu uviedol, že na základe predložených príloh obsahujúcich ekonomické a finančné podklady žalobcu v 8.rade so zohľadnením jeho argumentácie týkajúcej sa nákazy COVID-19 je zrejme, že okamžité zaplatenie uloženej pokuty by pre žalobcu v 8. rade znamenalo ocitnutie sa v platobnej neschopnosti, a to z dôvodu nedostatku aktívnej finančnej hotovosti. Za účelom prekonania uvedenej finančnej krízy by bol žalobca v 8.rade povinný: (i) prepustiť množstvo kvalifikovaných zamestnancov a týmto zvyšovať nezamestnanosť na Slovensku; (ii) uskutočniť akékoľvek ďalšie kroky, za účelom udržania fungovania spoločnosti aj napriek rozsiahlym finančným stratám; a v krajnom prípade by musel (iii) buď podať návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok spoločnosti, alebo (iv) podať návrh na povolenie reštrukturalizácie. Tvrdil, že následkom nepriznania odkladného účinku správnej žalobe by došlo k ťažko nenapraviteľnej ujme, ktorá by v konečnom dôsledku zmarila ochranu subjektívnych práv a právom chránených záujmov žalobcu v 8.rade, ako aj ochranu zákonnosti. Naproti tomu, v prípade priznania odkladného účinku, žalovanému nevznikne žiadna ujma na jeho právach. Účel a zmysel uloženej pokuty nijakým spôsobom nebude dotknutý či ohrozený odložením jej splatnosti do doby právoplatného rozhodnutia správneho súdu vo veci samej.

14. Žalobca v 9. rade - A R A V E R a. s., svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil vhodnými argumentmi a obsahovo totožným návrhom ako žalobca v 8. rade (GALIMEX s.r.o.).

15. Žalobca v 10. rade - DS - CAR, s.r.o., svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil vhodnými argumentmi a obsahovo totožným návrhom ako žalobca v 8. rade (GALIMEX s.r.o.) a žalobca v 9. rade (A R A V E R a. s.).

16. Žalobca v 11.rade - AUTOMAX PLUS s.r.o., svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil vhodnými argumentmi a obsahovo totožným návrhom ako žalobca v 8. rade (GALIMEX s.r.o.), žalobca v 9. rade (A R A V E R a. s.) a žalobca v 10. rade (DS - CAR, s.r.o.).

17. K správnej žalobe žalobcu v 11. rade - AUTOMAX PLUS s.r.o. (konanie o správnej žalobe žalobcu v 11. rade pôvodne vedené pod sp. zn. 1S/186/2020) sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 14.10.2020, doručeným Krajskému súdu v Bratislave taktiež dňa 14.10.2020. Vo vyjadrení k správnej žalobe žalobcu v 11. rade žalovaný uviedol stanovisko i k návrhu žalobcu v 11. rade na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Podľa žalovaného žalobca v 11. rade nesplnil základné podmienky pre priznanie odkladného účinku žalobe stanovené SSP, neuviedol také skutočnosti, ktoré by jeho priznanie odôvodňovali a neosvedčil, že by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia úradu hrozila žalobcovi v 11. rade závažná ujma, značná hospodárska

škoda alebo finančná škoda. Argumentoval tým, že pri ukladaní pokuty postupoval podľa príslušných ustanovení ZoHS a podľa Metodického pokynu o postupe pri určovaní pokút v prípadoch zneužívania dominantného postavenia a dohôd obmedzujúcich súťaž, účinného od 1.9.2018, pričom v rozhodnutiach úradu sú podrobne popísané skutočnosti, ktoré úrad pri ukladaní pokút zohľadnil a ktoré kritériá sa podieľali na kalkulácii pokút. Zdôrazňoval, že žalobcovi v 11.rade uložil v rozhodnutiach pokutu na minimálnej hranici zákonom ustanovenej sadzby. Ďalej uviedol, že v rámci druhostupňového konania Rada úradu posudzovala aj námietky jednotlivých účastníkov konania o likvidačnosti pokút uložených prvostupňovým orgánom a o tom, že takéto pokuty budú viesť k odchodu týchto podnikateľov z trhu. V súvislosti s týmito námietkami sa Rada úradu zaoberala aj predloženými podkladmi vrátane audítorských správ. V rámci správneho konania pritom žiaden z účastníkov konania dostatočným spôsobom úradu nepreukázal existenciu objektívnych dôvodov, pre ktoré by úrad mal pri stanovení pokuty zohľadniť skutočnosti nasvedčujúce neschopnosti podniku zaplatiť pokutu podľa prvostupňového rozhodnutia a ktoré by preukázali, že práve uložená pokuta bude viesť k odchodu účastníkov konania z trhu. Účastníci konania nepredložili dostatočnú dokumentáciu, z ktorej by uvedené informácie úrad mal zistiť. Podklady predložené účastníkmi konania v správnom konaní neboli dostatočné na prijatie záverov, v zmysle ktorých by účastníkmi konania uvádzané okolnosti predstavovali samostatný a odôvodnený výnimočný prípad pre zohľadnenie platobnej neschopnosti spoločnosti v osobitnom ekonomickom kontexte a že ukladaná pokuta by tak nenávratne ohrozila hospodársku životaschopnosť dotknutého podniku, v dôsledku čoho by aktíva tejto spoločnosti opustili trh, resp. by spoločnosť so svojimi aktívami nepokračovala v nepretržitej činnosti. V rámci druhostupňového konania viacerí účastníci konania, vrátane žalobcu v 11.rade žiadali Radu úradu zohľadniť aktuálnu situáciu vzniknutú v dôsledku pandémie, ktorú spôsobuje koronavírus SARS-CoV-2 (COVID-19), a s tým spojené ekonomické a finančné dopady na jednotlivé podniky. Rada úradu upozornila na to, že správne konanie v tejto veci je vedené od roku 2016, a teda účastníci konania mohli uloženie sankcie predvídať s dostatočným časovým predstihom, pričom prax úradu pri ukladaní pokút je dostatočne transparentná, čo umožňovalo účastníkom konania alokovať určité finančné zdroje, ktoré bolo možné predvídať, aj keď nie s úplnou presnosťou. Ani výnimočná situácia, ako nastala v čase šíriacej sa pandémie, vo všeobecnosti neznamená obmedzenia v aplikácii súťažných pravidiel, vrátane ukladania pokút. Uvedené vyplýva aj zo stanovísk súťažných autorít členských štátov, vrátane Európskej komisie, ktoré v tejto súvislosti uverejnili na svojich oficiálnych webových sídlach. Následne žalovaný argumentoval aj tým, že vedomý si toho, že mimoriadna situácia zasiahla do všetkých odvetví hospodárstva, a teda nepochybne sa dotkla aj automobilového priemyslu, predĺžila Rada úradu jednak predĺžila určovanú lehotu na zaplatenie pokuty zo 60 na 180 dní a Rada úradu tiež zohľadňujúc výnimočnú situáciu, kedy v čase vydania rozhodnutia nebolo úplne objektívne možné, aj s ohľadom na ďalší vývoj situácie posúdiť dopady v súvislosti so schopnosťou zaplatiť pokutu jednotlivými účastníkmi, prihliadajúc súčasne na možnosť odkloniť sa v zmysle Metodického pokynu vo výnimočných situáciách od tam uvedených štandardných postupov pri výpočte pokuty, dospela k záveru o vhodnosti zníženia pokuty v tomto prípade pre všetkých účastníkov konania vo výške 5%. Žalovaný zdôrazňoval, že pri ukladaní pokút zohľadnil všetky podstatné skutočnosti. Podotkol, že pokuta bola pri dohode obmedzujúcej súťaž, ktorá obsahovala viacero aspektov, trvala dlhšie ako 5 rokov, uložená na dolnej hranici rozpätia, pod hranicou pre takéto porušenie. Samotný fakt negatívneho vplyvu uloženej pokuty na obchodný majetok podnikateľa však nepostačuje na to, aby bolo možné konštatovať, že výkonom rozhodnutia by podnikateľovi hrozila závažná ujma. Vo vzťahu k rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave vo veci Chemkostav úrad uviedol, že išlo o jeden jediný prípad úradu, v ktorom súd vyhovel požiadavke žalobcu na priznanie odkladného účinku aj bez vyjadrenia žalovaného, pričom v uvedenom prípade spoločnosť Chemkostav riadne preukázala existenciu hrozby závažnej ujmy. Skutočnosti uvedené žalobcom v 11.rade však dostatočne nepreukazujú hrozbu závažnej ujmy a tak v danom prípade neodôvodňujú priznanie odkladného účinku.

18. Žalobca v 12. rade - AUTONOVO, a.s., svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil vhodnými argumentmi a obsahovo totožným návrhom ako žalobca v 8. rade (GALIMEX s.r.o.), žalobca v 9. rade (A R A V E R a. s.), žalobca v 10. rade (DS - CAR, s.r.o.) a žalobca v 11. rade (AUTOMAX PLUS s.r.o.).

19. Žalobca v 13. rade - PO CAR, s.r.o., svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil vhodnými argumentmi a obsahovo totožným návrhom ako žalobca v 8. rade (GALIMEX s.r.o.), žalobca v 9. rade (A R A V E R a. s.), žalobca v 10. rade (DS - CAR, s.r.o.), žalobca v 11. rade (AUTOMAX PLUS s.r.o.) a žalobca v 12. rade (AUTONOVO, a.s.).

20. Žalobca v 14. rade - Auto Unicom, s.r.o., svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil tým, že okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia by mu hrozila závažná ujma a finančná škoda, ktorá by aj v prípade jeho úspechu pri rozhodnutí o správnej žalobe a následnom odpadnutí účinkov napadnutého rozhodnutia mala na žalobcu v 14. rade v podstate nezvratný charakter a že priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Argumentoval tým, že žalovaným uložená pokuta vo výške 85 019,30 € v prípade žalobcu v 14. rade predstavuje takmer celý zisk dosiahnutý za obdobie 4 posledných rokov 2016 až 2019 (93.318,- €). Ďalej uviedol, že aj z dôvodu korona krízy je momentálne podnikanie v segmente predaja automobilov veľmi rizikové a výška uloženej pokuty je pre žalobcu v 14. rade v súčasnosti likvidačná. Osobitne poukázal tiež na tú skutočnosť, že podstatným dôvodom podania žaloby je námietka preklúzie jeho zodpovednosti za spáchaný správny delikt. Podľa žalobcu v 14. rade sú na jeho strane aj vo vzťahu k žalobným bodom také výnimočné okolnosti, ktoré odôvodňujú nutnosť priznania odkladného účinku správnej žalobe. Záverom návrhu uviedol, že uhradením pokuty v napätej finančnej situácii žalobcu v 14. rade by bola zásadným nevratným spôsobom negatívne ovplyvnená možnosť jeho faktické pôsobenia a dokonca by bola ohrozená jeho samotná existencia.

21. Žalobca v 15. rade - Auto Unicom Zvolen, s.r.o., svoj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil tým, že okamžitým výkonom rozhodnutia by mu hrozila závažná ujma. Postup žalovaného považoval na základe viacerých skutočností (podrobne uvedených v obsahu samotnej žaloby žalobcu v 15. rade) za nesprávny, zjavne rozporný s právnym poriadkom SR. Úvodom návrhu poukázal na tú skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie resp. rozhodnutia žalovaného sú právoplatné a po uplynutí stanovenej lehoty na zaplatenie pokuty vykonateľné, a preto sa dá očakávať, že žalovaný pristúpi k výkonu rozhodnutia a začne exekúciu ohľadom majetku žalobcu v 15. rade. Ďalej uviedol, že vzhľadom na obsah jeho žaloby je zrejmé, že sa nejedná o vopred a zjavne neúspešnú snahu podanou žalobou napraviť pochybenia, ktoré v tomto prípade nastali na prvom a druhom stupni správneho konania. Tvrdil, že výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného môže dôjsť k nenávratnému speňaženiu majetku žalobcu v 15. rade resp. k vzniku iných škôd, ktorých navrátenie do pôvodného stavu nebude možné. Keďže v správnom konaní nebola riadne preskúmaná a vyhodnotená skutková podstata veci resp. sa správne orgány riadne s vecou nevysporiadali, je podľa žalobcu v 15. rade nespravodlivé, aby nadobudli takéto rozhodnutia v tomto štádiu vykonateľnosť. Tvrdil, že vyhovením jeho návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby by nedošlo k žiadnemu obmedzeniu správnych orgánov a ani ohrozeniu ich oprávnených záujmov a práv, a teda priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. V tejto súvislosti uviedol, že je však dôležité, aby boli chránené aj práva a záujmy žalobcu v 15. rade a nedochádzalo k nezvratným stavom, prípadne k neodôvodnenému navyšovaniu nákladov, v prípade, že by bola iniciovaná exekúcia. Na preukázanie tvrdených skutočností predložil správne súdu podklady zverejnené na stránke finstat.sk týkajúce sa spoločnosti žalobcu v 15. rade a jeho ekonomickej situácie.

22. Žalovaný sa k správnym žalobám žalobcov v 1. až 15. rade v spojenej veci vedenej pod sp. zn. 2S/166/2020 vyjadril písomne, podaním zo dňa 30.11.2020, doručeným Krajskému súdu v Bratislave taktiež dňa 30.11.2020 (ďalej aj ako „Vyjadrenie v spojenej veci zo dňa 30.11.2020“). Predložil správne súdu administratívny spis a vo vyjadrení zaujal stanovisko k žalobným námietkam všetkých žalobcov. Vzhľadom na povahu námietok niektorých žalobcov, k návrhom na vykonanie sankčnej moderácie a k návrhom na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcu v 12. rade (AUTONOVO, a.s.), žalobcu 6. rade (Auto Gábiel, s.r.o. Košice), žalobcu v 13. rade (PO CAR, s.r.o.), žalobcu v 10. rade (DS - CAR, s.r.o.), žalobcu v 8. rade (GALIMEX s.r.o.), sa žalovaný vyjadril osobitnými vyjadreniami, doručenými tunajšiemu súdu taktiež dňa 30.11.2020. Samostatné vyjadrenie predložil dňa 30.11.2020 i k správnej žalobe žalobcu v 14. rade (Auto Unicom, s.r.o.), kde sa vyjadril i k návrhu žalobcu v 14. rade na priznanie odkladného účinku podanej správnej žalobe.

23. Vo vzťahu k návrhu na priznanie odkladného účinku žalobám žalobcu v 9. rade - A R A V E R a.s., žalobcu v 1. rade (Š - AUTOSERVIS Vranov, s.r.o.), žalobcu v 2. rade (AUTOCOMODEX TRNAVA, spol. s.r.o.), žalobcu v 3. rade (DOVE, s.r.o.), žalobcu v 4. rade (HÍLEK a spol, a.s.), žalobcu v 5. rade (AUTOCENTRUM BYSTRANSKY, spol. s.r.o.), žalobcu v 15. rade (Auto Unicom Zvolen, s.r.o.), žalovaný predložil správne súdu vo Vyjadrení v spojenej veci zo dňa 30.11.2020 vyjadrenie založené na rovnakých tvrdeniach a totožnej argumentácii ako vo vyjadrení zo 30.09.2020 k návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcu v 7. rade (ďalej len ako „vyjadrenie žalovaného zo dňa 30.09.2020“) a ako vo vyjadrení zo dňa 14.10.2020 k návrhu na priznanie odkladného účinku správnej

žalobe žalobcu v 11. rade (ďalej len ako „vyjadrenie žalovaného zo dňa 14.10.2020“). Vo Vyjadrení v spojenej veci zo dňa 30.11.2020 žalovaný navyiac uviedol, že pokiaľ ide o námietky žalobcov o poklese predaja automobilov a situácii spojenej so zatvorením prevádzok, pri ukladaní pokút a výpočte sankcie boli všetky podstatné skutočnosti zohľadnené. Rada úradu zohľadnila aj neistotu budúceho vývoja a pokutu uloženú žalobcom znížila. Tvrdil, že podľa verejne dostupných zdrojov došlo neskôr naopak k zvýšeniu predaja automobilov a že situácia so zatvorením prevádzok sa už v priebehu roku 2020 neopakovala. Vo Vyjadrení v spojenej veci zo dňa 30.11.2020 žalovaný poukázal aj na zisky jednotlivých žalobcov, ktorým bola uložená pokuta, vyplývajúce z Registra účtovných závierok. Ďalej uviedol, že úrad v prípade žiadosti zo strany podnikateľov a splnenia príslušných podmienok nevylučuje aj splácanie pokuty v splátkach, je ochotný o nich rokovať a momentálne vyhodnocuje žiadosti spoločností, ktoré o zaplatenie pokuty v splátkach požiadali. Uvedené však bude musieť byť súladné s pravidlami štátnej pomoci. Aj vzhľadom na to, že okolnosti súvisiace so vznikom pandémie a majetkové pomery žalobcov už boli predmetom druhostupňového rozhodnutia úradu, žalovaný zastával názor, že žalobcovia vo svojich návrhoch neuvádzajú také dôvody, ktoré by odôvodňovali priznanie odkladného účinku ich žalobám. Podľa žalovaného žalobcovia vo svojich žalobách namietajú rovnaké skutočnosti, ktoré boli predmetom správneho konania. Záverom uviedol, že vzhľadom na množstvo a rozsah niektorých žalôb sa vo vyjadrení zo dňa 30.11.2020 sústredil na najpodstatnejšie skutkové a právne skutočnosti prípadu a vyjadril sa len k niektorým námietkam žalobcov, pričom vo vzťahu k zvyšným námietkam žalobcov odkázal na predmetné rozhodnutia úradu vydané v správnom konaní, s v ktorých prijatými závermi sa úrad v plnom rozsahu stotožňuje. Na základe skutočností a dôvodov uvedených vo vyjadreniach žalovaného zo dňa 30.09.2020, zo dňa 14.10.2020 a vo Vyjadrení v spojenej veci zo dňa 30.11.2020 žalovaný navrhol, aby správny súd návrhy žalobcov na priznanie odkladného účinku zamietol.

24. Vo vzťahu k návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcu v 12. rade - AUTONOVO, a.s., žalovaný predložil správne súdu osobitné vyjadrenie založené na rovnakých tvrdeniach a totožnej argumentácii ako vo vyjadrení žalovaného zo dňa 30.09.2020, vo vyjadrení žalovaného zo dňa 14.10.2020 a vo Vyjadrení v spojenej veci zo dňa 30.11.2020. V osobitnom vyjadrení k návrhu žalobcu v 12. rade žalovaný navyiac uviedol, že nie je možné akceptovať tvrdenie, že Rada úradu nezohľadnila vplyv budúcej situácie spojenej s pandemiou nového koronavírusu. Rada úradu zohľadnila práve neistotu budúceho vývoja a celkovú vypočítanú pokutu uloženú žalobcom u všetkých účastníkov konania znížila o 5 %. Žalovaný nespochybňoval, že situácia spojená s pandemiou koronavírusu môže mať negatívne dopady aj na automobilový priemysel, a to vzhľadom na celosvetový vývoj situácie v automobilovom priemysle. V tejto súvislosti však uviedol, že toto bolo zohľadnené v rozhodnutí úradu. V osobitnom vyjadrení žalovaný poukázal aj na zisk žalobcu v 12. rade vyplývajúci z Registra účtovných závierok. Tvrdenia žalobcu v 12. rade obsahujúce „predikciu vývoja krízy spôsobenej nákazou COVID-19“ považoval žalovaný za hypotetické s tým, že neosvedčujú „hrozbu závažnej ujmy“, ktorá má vzniknúť uloženou pokutou priamo žalobcovi v 12. rade, tak ako to požaduje Správny súdny poriadok, ako aj rozhodovacia prax súdov. Vo vzťahu k ďalším dôvodom spočívajúcim v existencii záväzkov v súvislosti so zamestnancami žalobcu v 12. rade, existencii finančných záväzkov v podobe úverov, dôvodom spočívajúcim v hrozbe hromadného prepúšťania, hrozbe úpadku žalobcu v 12. rade žalovaný uviedol, že tvrdenia žalobcu v 12. rade o likvidačnom charaktere pokuty, ako aj o neschopnosti zaplatiť uloženú pokutu a v nadväznosti na to tvrdenia o prepúšťaní zamestnancov, ako aj potenciálnom úpadku nie sú podložené. Následne žalovaný uviedol, že je zrejmé, že každá uložená pokuta má negatívny vplyv na obchodný majetok podnikateľa, ktorému bola uložená a primeranou pokutou nemá byť taká pokuta, ktorá nijako nezasiahne do chodu a majetkových pomerov podnikateľa. Sankciu nemožno považovať za neprimeranú len napr. z dôvodu, že si bude vyžadovať určité úkony podnikateľa (napr. predaj určitého majetku, úspory v niektorých oblastiach, atď.). Podľa žalovaného z podkladov predložených žalobcom v 12. rade nevyplýva napr., že by neexistoval napríklad majetok, ktorý by mohol za účelom zaplatenia pokuty predať. V tomto kontexte, tvrdenia žalobcu v 12. rade o tom, že pokuta presahuje jeho celkové mesačné náklady, považoval žalovaný za nerelevantné. Tvrdil, že žalobca v 12. rade nepodkladá ani tvrdenia o sťažení prístupu k úverom a ani to, že sa stane pre finančné inštitúcie rizikovým partnerom. Argumenty žalobcu v 12. rade, že nie je a nebude ani v dohľadnej dobe schopný zaplatiť prípadnú náhradu škody poškodeným osobám nie sú podľa názoru žalovaného dôvodom pre priznanie odkladného účinku žalobe žalobcu v 12. rade. Jednak ide o teoretické tvrdenie o možnom uplatňovaní náhrady škody a v tiež je potrebné uviesť, že súkromnoprávne vymáhanie súťažného práva nemá oslabovať funkciu verejnoprávneho vymáhania. Naopak by však platilo, že včasné uhradenie náhrady škody poškodeným subjektom predstavuje v zmysle zákona o ochrane hospodárskej súťaže poľahčujúcu okolnosť, ktorú môže úrad pri ukladaní pokuty zohľadniť. Podľa žalovaného nie je možné

zohľadniť námietky o tom, že výkonom rozhodnutia by došlo k hrozbe závažnej ujmy na životnom prostredí. Uvedené tvrdenie je hypotetické a už len z tvrdení žalobcu v 12. rade je zrejmé, že výkonom rozhodnutia nemôže dôjsť k hrozbe závažnej ujmy na životnom prostredí. Aj vzhľadom na to, že okolnosti súvisiace so vznikom pandémie a majetkové pomery žalobcu v 12. rade už boli predmetom druhostupňového rozhodnutia Rady úradu, žalovaný mal za to, že žalobca v 12. rade vo svojom návrhu neuvádza také dôvody, ktoré by odôvodňovali priznanie odkladného účinku jeho žalobe.

25. Vo vzťahu k návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcu 6. rade - Auto Gábiel, s.r.o. Košice, žalovaný predložil správne súdu osobitné vyjadrenie založené na rovnakých tvrdeniach a totožnej argumentácii ako vo vyjadrení žalovaného zo dňa 30.09.2020, vo vyjadrení žalovaného zo dňa 14.10.2020 a vo Vyjadrení v sporej veci zo dňa 30.11.2020. V osobitnom vyjadrení k návrhu žalobcu v 6. rade žalovaný navyše uviedol, že nespochybňuje, že situácia spojená s pandemiou koronavírusu môže mať negatívne dopady aj na automobilový priemysel. Uvedené však bolo zohľadnené v rozhodnutí úradu. Podľa žalovaného tvrdenia žalobcu v 6. rade o budúcom negatívnom vývoji v automobilovom sektore nepreukazujú „hrozbu závažnej ujmy“, ktorá má vzniknúť uloženou pokutou priamo žalobcovi v 6. rade, tak ako to požaduje Správny súdny poriadok, ako aj rozhodovacia prax súdov. V osobitnom vyjadrení žalovaný poukázal aj na zisk žalobcu v 6. rade vyplývajúci z Registra účtovných závierok. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu v 6. rade o poklese predaja áut, žalovaný uviedol, že žalobca v 6. rade poukazuje na pokles predaja áut v prvých mesiacoch po začiatku pandémie koronavírusu. Podľa verejne dostupných zdrojov však došlo neskôr k zvýšenému predaju áut. Vo vzťahu k ďalším dôvodom spočívajúcich v negatívnych dopadoch na obchodných partnerov a zamestnancov podnikateľa, žalovaný uviedol, že je zrejmé, že každá uložená pokuta má negatívny vplyv na obchodný majetok podnikateľa, ktorému bola uložená (v súlade so zamýšľaným preventívnym a represívnym účinkom finančnej sankcie). Samotný tento fakt však nepostačuje na to, aby bolo možné konštatovať, že výkonom rozhodnutia by podnikateľovi hrozila závažná ujma. Primeranou pokutou nemá byť taká pokuta, ktorá nijako nezasiahne do chodu a majetkových pomerov podnikateľa. Sankciu nemožno považovať za neprimeranú len napr. z dôvodu, že si bude vyžadovať určité úkony podnikateľa (napr. predaj určitého majetku, úspory v niektorých oblastiach, atď.). Z podkladov predložených žalobcom v 6. rade nevyplýva napr., že by neexistoval napríklad majetok, ktorý by mohol za účelom uhradenia pokuty predať. Aj vzhľadom na to, že okolnosti súvisiace so vznikom pandémie a majetkové pomery žalobcu v 6. rade už boli predmetom druhostupňového rozhodnutia Rady úradu, žalovaný mal za to, že žalobca v 6. rade vo svojom návrhu neuvádza také dôvody, ktoré by odôvodňovali priznanie odkladného účinku jeho žalobe a navrhoval ho zamietnuť.

26. Vo vzťahu k návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcu v 13. rade - PO CAR, s.r.o., žalovaný predložil správne súdu osobitné vyjadrenie založené na rovnakých tvrdeniach a totožnej argumentácii ako vo vyjadrení žalovaného zo dňa 30.09.2020, vo vyjadrení žalovaného zo dňa 14.10.2020, vo Vyjadrení v sporej veci zo dňa 30.11.2020 a vo vyjadrení k návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcu v 12. rade - AUTONOVO, a.s.. V osobitnom vyjadrení poukázal aj na zisk žalobcu v 13. rade vyplývajúci z Registra účtovných závierok. Žalovaný mal za to, že žalobca v 13. rade vo svojom návrhu neuvádza také dôvody, ktoré by odôvodňovali priznanie odkladného účinku jeho žalobe a navrhoval ho zamietnuť.

27. Vo vzťahu k návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcu v 10. rade - DS - CAR, s.r.o., žalovaný predložil správne súdu osobitné vyjadrenie založené na rovnakých tvrdeniach a totožnej argumentácii ako vo vyjadrení žalovaného zo dňa 30.09.2020, vo vyjadrení žalovaného zo dňa 14.10.2020, vo Vyjadrení v sporej veci zo dňa 30.11.2020 a v osobitných vyjadreniach k návrhom na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcu v 12. rade - AUTONOVO, a.s. a žalobcu v 13. rade - PO CAR, s.r.o. V osobitnom vyjadrení poukázal aj na zisk žalobcu v 10. rade vyplývajúci z Registra účtovných závierok. Žalovaný mal za to, že žalobca v 10. rade vo svojom návrhu neuvádza také dôvody, ktoré by odôvodňovali priznanie odkladného účinku jeho žalobe a navrhoval ho zamietnuť.

28. Vo vzťahu k návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcu v 8. rade - GALIMEX s.r.o., žalovaný predložil správne súdu osobitné vyjadrenie založené na rovnakých tvrdeniach a totožnej argumentácii ako vo vyjadrení žalovaného zo dňa 30.09.2020, vo vyjadrení žalovaného zo dňa 14.10.2020, vo Vyjadrení v sporej veci zo dňa 30.11.2020, v osobitných vyjadreniach k návrhom na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcu v 12. rade - AUTONOVO, a.s., žalobcu v 13. rade - PO CAR, s.r.o. a žalobcu v 10. rade - DS - CAR, s.r.o. V osobitnom vyjadrení poukázal aj na zisk

žalobcu v 8. rade vyplývajúci z Registra účtovných závierok. Žalovaný mal za to, že žalobca v 8. rade vo svojom návrhu neuvádza také dôvody, ktoré by odôvodňovali priznanie odkladného účinku jeho žalobe a navrhoval ho zamietnuť.

29. Vo vzťahu k návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcu v 14. rade - Auto Unicom, s.r.o., žalovaný predložil správne mu súdu osobitné vyjadrenie založené na rovnakých tvrdeniach a totožnej argumentácii ako vo vyjadrení žalovaného zo dňa 30.09.2020, vo vyjadrení žalovaného zo dňa 14.10.2020, vo Vyjadrení v spojenej veci zo dňa 30.11.2020. V osobitnom vyjadrení k návrhu žalobcu v 14. rade žalovaný navyše uviedol, že možné negatívne dopady situácie spojenej s pandemiou koronavírusu na automobilový priemysel boli zohľadnené v rozhodnutí úradu. Rada úradu zohľadnila neistotu budúceho vývoja a pokutu uloženú žalobcom znížila o 5 %. Poukázal tiež na tú skutočnosť, že v prvých mesiacoch po začiatku pandémie došlo k poklesu predaja áut, avšak z verejne dostupných zdrojov je zrejmé, že neskôr došlo k zvýšenému predaju áut. Vo vzťahu námietkam žalobcu v 14. rade týkajúcich sa toho, že uložená pokuta predstavuje takmer celý zisk žalobcu v 14. rade dosiahnutý za obdobie 4 posledných rokov 2016 až 2019 žalovaný uviedol, že primeranou pokutou nemá byť nemá byť taká pokuta, ktorá nijako nezasiahne do chodu a majetkových pomerov podnikateľa. Z podkladov predložených žalobcom v 14. rade nevyplýva napr., že by neexistoval napríklad majetok, ktorý by mohol za účelom uhradenia pokuty predať. Žalovaný zdôrazňoval, že správne konanie je vedené od roku 2016, pričom prvé prvostupňové rozhodnutie vo veci bolo vydané už v roku 2018 a teda minimálne od tohto roku si je účastník konania vedomý toho, že mu môže byť uložená pokuta a mohol si z tohto dôvodu vytvoriť rezervy. Opakovane žalovaný poukázal tiež na to, že lehota na uloženie pokuty bola predĺžená na 180 dní (oproti bežným 30, alebo 60 kalendárnym dňom). Uvedené predstavuje lehotu v dĺžke, v ktorej podnikateľ v rámci svojho podnikania môže získať dostatočné finančné zdroje pre úhradu pokuty. Podľa žalovaného žalobca v 14. rade vo svojom návrhu neuvádza také dôvody, ktoré by odôvodňovali priznanie odkladného účinku jeho žalobe.

30. Podľa § 184 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

31. Podľa § 185 SSP správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom (písm. a/), ak napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy má podklad v právne záväznom akte Európskej únie, o ktorého platnosti možno mať vážne pochybnosti, a žalobcovi by inak hrozila vážna a nenapraviteľná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore so záujmom Európskej únie (písm. b/).

32. Podľa § 186 ods. 1 SSP nastúpením odkladného účinku zo zákona alebo jeho priznaním na základe rozhodnutia správneho súdu podľa § 185 sa pozastavujú účinky napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy a takéto rozhodnutie alebo opatrenie nemôže byť podkladom na vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí orgánov verejnej správy alebo opatrení orgánov verejnej správy.

33. Podľa § 186 ods. 2 SSP, odkladný účinok zaniká právoplatnosťou rozhodnutia správneho súdu vo veci samej.

34. Podľa § 189 SSP, uznesenie o priznaní odkladného účinku môže správny súd i bez návrhu uznesením zrušiť, ak sa v priebehu konania ukáže, že na priznanie odkladného účinku neboli dané dôvody alebo tie medzičasom odpadli.

35. Podanie správnej žaloby má priamo zo zákona odkladný účinok len v takom prípade, ak to vyslovene ustanoví Správny súdny poriadok alebo osobitný predpis. Priznať odkladný účinok správnej žalobe môže však aj správny súd, a to za podmienok stanovených zákonom.

Procesným predpokladom rozhodnutia správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žaloby je predovšetkým návrh žalobcu, ktorým tvrdí, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia alebo

inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy by mu hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Priznanie odkladného účinku pre tento zákonný dôvod (zákonný dôvod v zmysle ust. § 185 písm. a) SSP t.j žalobcami v 1. až 15. rade žiadaný zákonný dôvod pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe), nemôže byť v rozpore s verejným záujmom. Žalobca nie je povinný preukazovať, že tvrdená ujma bezprostredne nastala, vyžaduje sa však osvedčenie, že výkonom napadnutého rozhodnutia určitá závažná ujma hrozí. Ďalším predpokladom vydania takéhoto procesného rozhodnutia je vyjadrenie žalovaného k návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby. Priznaním odkladného účinku sa pozastavujú do skončenia konania pred správnym súdom všetky účinky napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, čo znamená, že takéto rozhodnutie nemôže byť podkladom pre vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení a akékoľvek možnosti realizovať oprávnenia plynúce z takéhoto rozhodnutia sú vylúčené. Ide teda o výnimočné rozhodnutie, ktorým sa prelamujú právne účinky právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy.

36. Primárne považuje správny súd za potrebné uviesť, že okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57 SSP) musí návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe obsahovať aj dostatočnú identifikáciu dôvodu pre priznanie odkladného účinku (či už v zmysle písm. a) alebo b) § 185 SSP). Pri dôvode týkajúcom sa písm. a) ust. § 185 (prejednávaný prípad) je žalobca zároveň povinný dostatočne vymedziť aj konkrétny dôvod a skutkové okolnosti s ním spojené. Inštitút odkladného účinku je návrhovým konaním, má dočasný charakter a je výlučne na žalobcovi, aby označil zákonné dôvody hrozby vymedzené v ust. § 185 SSP. Pri návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe má žalobca povinnosť dôvody na jeho priznanie nielen uviesť, ale má i tú povinnosť, niektorý z týchto dôvodov správnemu súdu osvedčiť tak, aby bolo zrejmé, že nepriznanie odkladného účinku žalobe je spôsobilé reálne privodiť závažnú ujmu, hospodársku či finančnú škodu, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe nemôže byť abstraktný. Nastúpenie odkladného účinku správnej žalobe predstavuje iba určitú výnimku a nie pravidlo, kedy ešte pred rozhodnutím správneho súdu vo veci samej nastupujú účinky predpokladané v ust. § 186 ods. 1 SSP.

37. Po preskúmaní spisového materiálu a oboznámení sa s návrhmi žalobcov v 1. až 15. rade a ich následnom posúdení, vrátane predložených dokladov preukazujúcich tvrdené skutočnosti a vyjadrení žalovaného k týmto návrhom žalobcov, dospel správny súd k záveru, že v danom prípade sú splnené zákonné podmienky vyplývajúce z ust. § 185 písm. a) SSP na priznanie odkladného účinku správnym žalobám žalobcov v 1. až 15. rade o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady žalovaného č. 2020/DOH/POK/R/15 zo dňa 15.05.2020 v spojení s rozhodnutím orgánu verejnej správy prvého stupňa - žalovaného Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru kartelov č. 2020/DOH/POK/1/2 zo dňa 03.02.2020, splnené.

38. Dôvody prezentované v návrhoch žalobcov v 1. rade až 15. rade, zhodne spočívajúce v hrozbe závažnej ujmy, značnej hospodárskej a finančnej škody a vážnom nenapraviteľnom následku na strane každého zo žalobcov v 1. až 15. rade v spojení s okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného a jeho inými právnymi následkami, považoval tunajší súd za opodstatnené. Zaplatenie pokút uložených jednotlivým žalobcom v 1. až 15. rade v konaní podľa zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len ako "zákon o ochrane hospodárskej súťaže"), vo výške stanovenej žalovaným u každého jedného zo žalobcov (hoc bola uložená v zníženej výške, t.j. vo výške 5% pre všetkých účastníkov konania) predstavuje hrozbu následkov závažnej ujmy spočívajúcich v ohrození ďalšieho výkonu ich podnikateľskej činnosti, vzhľadom na ich celkovú hospodársku situáciu pri zohľadnení individuálnych majetkových a finančných pomerov žalobcov v 1. až 15. rade, a to aj s dopadmi na zamestnancov či dodávateľov a odberateľov, ale i na schopnosť plniť záväzky z podnikania a uhrádzať prevádzkové náklady.

39. V tejto súvislosti považuje správny súd za potrebné uviesť, že inštitút možnosti priznať odkladný účinok správnej žalobe správnym súdom podľa ust. § 185 a nasl. SSP nemožno zamieňať s možnosťou sankčnej moderácie sankcie uloženej v administratívnom konaní zo strany správneho súdu v správnom súdnom konaní v zmysle ust. § 198 SSP, ale ani s maximálnou výškou sankcie, ktorá môže byť uložená v administratívnom konaní, v danom prípade podľa zákona o ochrane hospodárskej súťaže. Uloženie

pokuty v administratívnom konaní v zákonných medziach samo sebe nevyklučuje existenciu dôvodov na priznanie odkladného účinku podanej správnej žalobe. Účelom inštitútu možnosti priznať odkladný účinok správnej žalobe je odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy, ak by jeho okamžitým výkonom hrozila navrhovateľovi závažná ujma, značná hospodárska či finančná škoda, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok, a teda spočíva "len" v odklade vykonateľnosti do právoplatného rozhodnutia správneho súdu vo veci samej po zohľadnení relevantných skutočností v čase podania návrhu navrhovateľom o jeho priznanie.

40. V kontexte skutočností týkajúcich sa zákonných podmienok možnosti priznať odkladný účinok správnej žalobe, tunajší súd zastal názor, že žalobcovia hodnoverne osvedčili tvrdenú hrozbu vzniku závažnej ujmy resp. iného vážneho nenapraviteľného následku v spojení s okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného. Správny súd uznal za dôvodnú argumentáciu žalobcov v 1. až 15. rade o potrebe priznať odkladný účinok správnym žalobám, ktorou odôvodňovali svoje návrhy. Z návrhov žalobcov v 1. až 15. rade je zrejmé, že je tu reálna hrozba závažnej ujmy spočívajúcej aj v škode, ktorá je pre žalobcov ekonomicky citeľná a ktorej vznik by mohol negatívne ovplyvniť pokračovanie ich ďalšej činnosti ako podnikateľských subjektov na trhu. V tomto smere žalobcovia adekvátne svoje tvrdenia osvedčili (napr. predloženými účtovnými závierkami, výpismi z bankových účtov, finančnými podkladmi preukazujúcimi aktuálnu ekonomickú situáciu žalobcov, správou audítora o finančnej situácii, ekonomickými prehľadmi zverejnenými i na stránke finstat.sk, prehľadmi o poklese tržieb, údajmi o počte a nákladoch na zamestnancov, údajmi o prevádzkových nákladoch podniku, atď.), špecifikovali svoju celkovú majetkovú a finančnú situáciu, či postavenie z hľadiska reálnych dôsledkov okamžitého výkonu napadnutého rozhodnutia, náležite popisovali prípadný vplyv výkonu rozhodnutia na ich ekonomickú situáciu, a to nielen v hypotetickej rovine. Práve vzhľadom na túto náležitú argumentáciu zo strany žalobcov v 1. až 15. rade, čo do rozsahu podrobnú a pokrývajúcu všetky aspekty posudzovania možnosti priznať odkladný účinok správnej žalobe v zmysle ust. § 185 písm. a) SSP, správny súd v tvrdeniach žalobcov videl skutočnú hrozbu odôvodňujúcu hrozbu následkov závažnej ujmy, finančnej škody a iného nenapraviteľného následku. Hrozba vzniku závažnej ujmy i s dopadom na ďalšie fungovanie žalobcov a najmä na ich ďalšiu existenciu, v kontexte ich celkovej platobnej schopnosti, navyiac v nepriaznivej spoločensko-hospodárskej situácii vzniknutej v dôsledku pandémie ochorenia COVID-19 a jej dôsledkov, ako i dopady na zamestnancov jednotlivých žalobcov, ich dodávateľov a odberateľov a iné dotknuté subjekty, boli zo strany žalobcov v 1. až 15. rade dostatočne relevantným spôsobom dôvodmi a dôkazmi osvedčené. Z tohto dôvodu dospel správny súd k presvedčeniu, že žalobcovia v 1. až 15. rade naplnili zákonom vyžadované predpoklady definované v ust. § 185 písm. a) SSP pre priznanie odkladného účinku podaným správnym žalobám v predmetnom správnom súdnom konaní.

41. Podľa názoru správneho súdu priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Predmetom verejného záujmu je nepochybne i záujem na riadnom a včasnom zaplatení orgánom verejnej správy právoplatne uložených pokut, avšak v danom prípade sa jedná o zaplatenie sankcie resp. sankcií uložených v rámci správneho trestania, ktoré nemá z hľadiska času uhradenia uložených pokút resp. ich núteného vymoženía priamy vplyv na verejný záujem. Priznaním odkladného účinku správnym žalobám príjmová stránka štátneho rozpočtu Slovenskej republiky nebude ohrozená. Predmetom verejného záujmu je predovšetkým zabezpečiť dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov a v prípade ich porušenia, zo strany orgánov verejnej správy takéto konanie sankcionovať. Trestanie za porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť vykonané zákonným spôsobom, pričom otázka zákonnosti postupu orgánu verejnej správy a zákonnosti uloženia sankcie, jej prípadnej neprimeranosti či likvidačného charakteru, bude riešená v správnom súdnom konaní vo veci samej.

42. Vzhľadom na vyššie uvedené a s poukazom na citované zákonné ustanovenia, správny súd rozhodol o návrhoch žalobcov v 1. až 15. rade na priznanie odkladného účinku správnym žalobám spôsobom uvedeným vo výroku tohto uznesenia.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

: Proti tomuto uzneseniu kasačná sťažnosť nie je prípustná podľa § 439 ods. 2

písm. e/ SSP.